

B.I.R.

4143

CÂMPULUNGULUI

DOCUMENTE
DELA
ARCHIVELE STATULUI

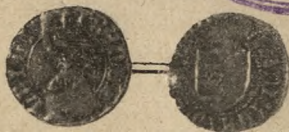
PUBLICATE DE
DUMITRU I. BĂJAN

MOȘTEAN, RUCĂR

I.

1586—1840

Cu un portret și facsimile în text.

„Lux veritatis historia“.
BONFINIUS

TIPOGRAFIA G. N. VLĂDESCU—CÂMPULUNG

ad

Onor:

Institut de Istorie Națională d. Cluj
din partea autorului.

Vechile Așezăminte ale CÂMPULUNGULUI

~~3007~~ bis
DOCUMENTE

DELA

ARCHIVELE STATULUI

PUBLICATE DE

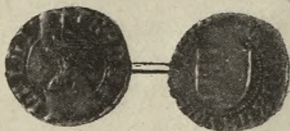
DUMITRU I. BĂJAN

MOȘTEAN, RUCĂR

I.

1586—1840

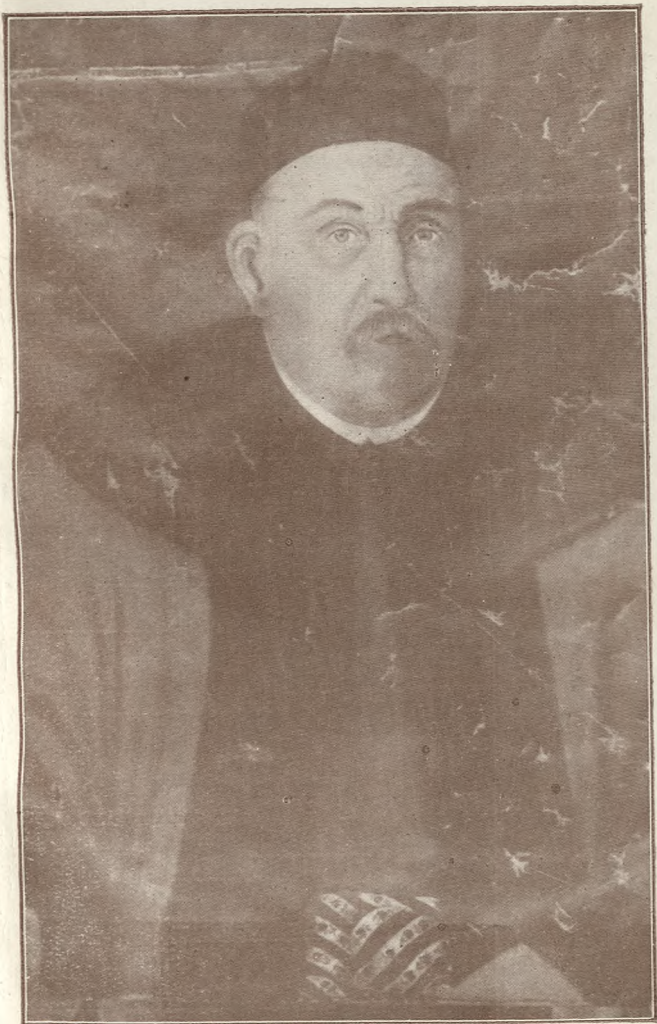
Cu un portret și facsimile în text.

„Lux veritatis historia“.

BONFINIUS

TIPOGRAFIA G. N. VLĂDESCU—CÂMPULUNG

SCARLAT IORGULESCU
Vătaful dela 1810, în costum de ceremonie.

PREFAȚĂ

De mai mulți ani urmăresc cu interes ideia unei publicațiuni a Documentelor Câmpulungene cari formează așa zicând punctul de reper a Istoriei Române din vremea organizațiunei noastre politice de Stat. Grație împrejurărilor o parte din aceste documente, în curând vor vedea lumina. Documentele publicate, le-am grupat după felul instituțiunilor, ce au luat naștere în decursul timpului (cultural, bisericesc, judecătoresc, administrativ), însoțindu-le de notițe, ce mi s'a părut necesare, spre deplina a lor înțelegere. Pentru fiecare din acestea am adăos liste complete de Egumeni, Județi, Ispravnici, Condicari, Pârcălabi, ș. a., și la sfârșit seria întreagă de Pârcălabi ai Cetății Poenari, începând dela Basarab cel Tânăr, până la desființarea lor completă sub Turci.

Ca format publicațiunea de față fiind convenabilă și în proporțiune cu mijloacele mele materiale disponibile. Mă simt dator a aduce mulțumiri public fostului protoiereu al județului, Ionescu-Mirea, pentru bună-voința ce mi-a arătat, înlesnindu-mi cercetarea manuscriptelor din Arhiva Mănăstirei, de cari m'am folosit în lucrarea de față.

AUTORUL.

Rucăr, 1908.

I.

Io Antonie Voevod, Bjie iu mlstiiu Gspdr i Bladatel i Samodrjță văsoe Zemle Ugrovlahiei.

După ce ne dăruî prea bunul și prea mi-
lostivul Dumnezeu cu Domnia țării Rumă-
nești și ne făcù mergătoriu înainte și pur-
tătoriu de grije a pământénilor Ugrovlahiei
și păstoriu a oilor Sfinției sale cele cu-
vântătoare care se închipuiaște, cum și
Părintele Iacov, stând înaintea dobitoacelor
păscând oile cele fără de graiure și vrând
să'si dea seama la oameni pripecul, frigul
și toată amestecarea văzduhului târpiea ca
să nu piară vreunile dintr'acelea, dară noi
dă nu stăm naintea dobitoacelor celor fără dă
graiure ci naintea a cuvântătorilor oameni,
cari ne sânt dați în seamă și ni să cuvine
a'i păzi de toți vrăjmașii cei văzuți și cei
nevăzuți știind cuvântul Sfinții sale, cel ce
grăiaște asupra păstorilor, deci zice așa:
Amarul păstorilor ce mănăncă laptele și
bracă lănaturi mei, iar de oi nu grijescu.

Derept aceasta, văzând Domnia mea pământénii țării Rumânești lipsiți de o bună-tate caria iaste preste toate bunătățile și trupește și sufletește, fără care nu iaste puțință omului a'și chivernisi nici cele trupești, precum se cuvine, nici cele sufletești, nici înțelepție a dobândi, nici pre Dumnezeu a cunoaște, făcătorul său, nici poate alége binele de rău, nici răul den bine, — înțelepciunea Sfintei Scripturi zice. Deci Domnia mea socotii și gândiū întru inema Domnii mele, și făcui Domnia mea casă de învățetură adecă școală în orașul Domniei mele Câmpullungū, pre locu ce l'aū dat și l'aū miluit cinstitul și de bun neam boiarinul domniei mele Radul Năsturel vt Logofăt, ce'i aū fost de cumpărătoare dela Stroe Vornecul den Golești za ughi o sută, întru carii să hie puțință și bogaților și săracelor a'și da feciorii lor să se înțeleptească de buna învățatură dentru Sfânta Scriptură, precum scrie Pavel Apostol către Themoteiū de zice: hiiule Themotee, știute că ești învățat Sfintii Scripturi den pruncie, care poate pre tot omul a'l înțelepți întru mântuință. Și făcui domnia mea și milă acestei case adecă școală, den toată vama Rucărului și Dragoslavele jumătate să ție Mănăstirea Câmpullungul jumătate, care este dat și miluit de răposatul Mateiū Voevod, iară jumătate să fie acestei case,

ca să fie de plata dascalelor și copiilor de hrană, iar Domnii mele și răposăților părinților domnii mele în vece pomeană. Și rog și pre Domnia-Voastră, pre cari Vă va dărui Dumnezeu cu domnia țării Rumânești în urma noastră, ori de veți hi de roada pântecelui nostru, ori dintr'alt neam, să nu călcați, nici să stricați această pomeană a Domnii mele ce o am făcut spre mare folos lăcuiitorilor țării Rumânești, ci să înouiți și să întăriți acest hrisov al Domniei noastre, ca domnul Dumnezeu Isus Hristos să vă întărească și să vă miluiască întru cinstea și lauda Sfinției Sale, amin. Seji svedtelii postavléim Gsdvmi: Mareș vel Ban Craiovei, Neagoe vel Vornic, Radul vel Logofăt Crețulescul, Hriza vel Vistier, Șerban Catacuzino vel Spătar, Ghețea vel Clucer, Mihaiu vel Postelnic Catacuzino, Gheorghie vel Peharnic, Paană vel Stolnic, Papa vel Comis. Ispravnic Radul Nasturel vt Logofăt i Dumitrașco Logofăt napisah u Bu-

1) În frontispiciul doc., într'un cerc de lauri, aquila cruciată pe un fond cenușiu, iar în laturi, în dreapta și stînga, doi lei. După această insigne, urmează titulatura domnească cu litere capitale aurite și, contrar uzului comun aceluia veac, separată de text. Doc. e scris în frumoasa seminucială a veacului al XVII-lea, se păstrează în Arhiva Statului: M-rea Cotroceni, I. XXXIX, d. 1, și mi-a fost comunicat de d-l G. M. Ionescu, licențiat în litere, și autor al Istoriei Cotrocenilor.

curești mesita Maiu 10 go dni, i ot Adama vleat 7177 (1669)¹⁾.

(L. S.)

(Monograma domnească în litere de aur, și subscrierea Principelui).

Io Antonie Voevod Bjieiu blgodateiu u-bladteli Gspr Zemle Vlahieskoe. Cu vriarea Domnii mele și cu a Domniei mele dulce vriare că după ce ne dărui bunul și prea milostivul Dumnezeu cu domnia țării Rumâne, și ne făcu mergători înaintea și purtători de grije a pământénilor Uggro-vlahiei și păstoriu a oilor Sfinției Sale cele cuvântătoare, ca și Părintele Patriiarhul Iacov, stendū naintea dobitoacelor pascându oile cele fără de graiure, și vrënd să-și dea seama la oameni pripecul¹⁾, vrigul și toată amestecaria văzduhulū tărpiia ca să nu piară vrēunele dentr'acelea, dară noi de nu stām naintea dobitoacelor fără de graiure, ci naintea a cuventătorilor oameni, care ni se cade a'i păzi de toți văzuții și nevăzuții vrājmași, i a'i porni spre buna învățatură.

1) Cuvîntul acesta îl întâlnim pentru pentru prima oară în Cazania lni Varlam (1643): „toate pre lesne rabdă și foamia și goliciuna și *pripăcul* și gerul”; „zăduvul și *pripăcul*”.

2) Intr'un doc slavon din 1559 Ar. S: Valea XVI, 10, „edin niv ot *intre iazure*”; „ot *gardure*”, aceeași formă a pluralului ca în vechile noastre tipărituri române ale veacului XVI și XVII.

Derept acéia văzând Domnia mea pămăntianii țării Rumânești fiindu lipsiți de o bunătate ca aceia, care bunătate iaste preste toate bunătățile. fără care nu iaste puțință omului a'și chivernisi nici céle trupești, precum se cuvine, nici céle sufletești, nici înțelepciunea a dobândi, nici pre Dumnezeu a'l cunoaște, făcătorul său; deci domnia mea socotii și gândiiu întru inema domnii méle, și făcui domnia mea casă de învățatură adecă școală, in orașul Câmpullungu, întru care să hie puțință și bogaților și săracilor a'și darea feciorii să se înțeleptească de buna învățatură pentru Sfânta Scriptură, precum scrie Sfântul Pavel Apostol către Themotee de zică: hiule Themotee, știute că ești învățat Sfintii Scripturi den pruncie, care poate pre tot omul a'l înțelepți întru mântuință. Și după ce făcui Domnia mea școală, socotit-am Domnia mea, că nu se va putia ținea fără de milă domnească. ci am dat domnia mea și am miluit cu jumătate din toată vama Rucărului i Dragoslavele, să aibă a luare pre an să hie de plata dascalilor și de hrana copiilor, așisderea iar am socotit Domnia mea mea, denpreună cu toți cinstiții deregătorii Domnii méle, cum această școală iaste să aibă ispravnic și purtătoriu de grije; deci Domnia o am tocmit și o am așezat să fie pre seama Sfintei Mitropolii a țării, ca să

fie ispravnic și purtătoriu de grije mitropolitul, care va fi având și ajutoriu den mila Domnii mele care scrie mai sus, să nu rămăe această școală părăsită de dascali și fără de buna învățătură lăcuitorilor țării, ca de vreme ci Sfânta Mitropolie se chiamă muma tuturor sfintelor beserici și mitropolitul țării iaste cap legii creștinești și de la Dumnezeu dăruit a fi păstoriu adevărat turmei lui Hș, iaste a dare seama naintea înfricoșatului județ și într'aceste vremi fiind cinstitul părintele nostru chir Theodosie, Arhiepiscopu i Mitropolit țării și sfinția lui să se afle ispravnic și purtătoriu de grije școlii aceștia, cât'l va ține Dumnezeu întru viața Sfinție sale, iară după petrecania Sfinției sale, pre care părinte ar dărui Dumnezeu a fi Vlădică și Mitropolit țării, den părinte în părinte, tot să hie purtători de grije aceștii școale, după cum scrie mai sus. Iară care mitropolit va lăsa întru uitare și fără de nici o grije și va rămănea această școală părăsită de dascali și de învățătură, să aibă a darea seama naintea lui Dumnezeu și în urma Domnii mele, pre care va milui Dumnezeu a fi domn și biruitor țării Rumânești, încă'l rog, cu numele lui Dumnezeu, ci e în Troiță slăvit, să noiască și să întărească acestu cinstitu hrisov al Domnii mele, pentru această casă adevacă școală, pre acela Domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l miluiască și să-l întă-

rească întru domnia lui, și la cela veac să fie întru odihnă sufletului lui, iară care Domn va călea și va strica și va sparge acest hrisov al domnii mele, acela Domn, denpreună cu îndemnătorii lui, să fie suptă blestem, anathema, proclet și afurisit ot 318 oteți ij vă Nechiei, cinste să aibă cu Iuda și cu Ariia la un lc, amin. Sej svedételie postavléem Gsdvmi: Mareș vel Ban Cralevskii, Radul Popescul vel Vornic, Radul Crețulescul vel Logofăt, Șerban Catacuzino vel Spătar, Papa vel Vister, Ghețea vel Clucer, Mihaiu vel Postelnic, Gheorghe vel Peharnic, Paană vel Stolnic, Ivașco vel Comis, Ispravnic Radu Nasturel vt Logofăt, i Dumitrașco logofăt napisah u București Martie 28 dni i ot Adama vleat 7178 (1670)¹).

(L. S.)

(Monograma Domnească în chinovar; iscălitura Domnului).

Cartea lui Alexandru Moruz către Dumitrașcu Roset biv vel spătar, ctitorul schitului Mărculesci de lângă orașul Câmpulung jud. Muscel, pentru jalba ce aū dat în pri- „vința unui hănișor cu odăi de găzduire „pentru folosul schitului și oareșce ajutor „la școala ce aū întocmit de învățătura

¹) Originalul, scris pe pergament, se păstrează la Archiva Statului; M-rea Cotroceni, LXXXIX, d. 2.

„copiilor făr' de plată și pentru hrana
„săracilor ce sânt a se ajuta dela acest
„schit, ca să fie apărut de cererile și su-
„părările ispravnicilor județului“.

1796 Ianuarie 19.¹⁾

Dascălii școalei Domnesci.

ce se află pe lângă biserica Domnească.

*Dumitru, 1680; Radu Lăngescu, 1689;
Adam, 1744; Ștefan Motreanu, 1746-1748;
Ioan, 1780; Theofan, 1785; Ioniță, 1813;
Oancea, 1819; Pitaru Ion Brezoianu, Di-
mitrie Jianu²⁾.*

II

Hrisovul lui Matei Basarab Vvd către
Ilie fiul popei Șerban din Izvorani jud.
Muscel. prin care-i confirmă delnița din Iz-
vorani, însă din delnița lui Ion Văcarul...
„Pentru că s'aŭ înfrățit Iorga, feciorul Sta-
„hiei din Pitești, cu Ilie feciorul popei
„Șerban dela Izvorani, de aŭ dăruit Iorga
„pe frate-său Ilie cu această jumătate de
„delniță dela Izvorani, cu tot venitul, ca
„să fie a lui stătătoare, și feciorilor lui;

¹⁾ Cod. XXVI (1793-96), fil 270 v). Archiva Statului.

²⁾ Ultimii patru dintre acești dascăli aŭ fost în
adevăr ai școalei Domnesci. pe când despre cei-
l'alți, de și își dau epitetul de dascăli ot Cămpu-
lung sau simplu dascăli, nu putem spune tot astfel.

„iar Ilie el încă aŭ dăruit pe Iorga pentru
 „frăția lui cu un cal bun, și cu o dulamă
 „de grană mohorâtă și cu o pereche de
 „nădragi de grană și cu aspri gata 2000
 „Și au intrat amândouă în sfânta biserică
 „și aŭ pus mâinile pre sfânta evanghelie,
 „și s'aŭ încins cu brăul prea Sfintei Năs-
 „cătoarei de Dumnezeu, și s'aŭ înfrățit ei
 „de a lor bună voe și cu știrea tuturor
 „megiașilor dupe împrejurul locului și din-
 „naintea Domniei mele. Și am văzut domnia
 „mea și zăpăsul de frăție la mâna lui Ilie
 „cu mare blestem și cu mulți oameni buni
 „mărturie scriși în zăpăsi“...

(Se erumără martorii)
 și din Câmpulung Franța feciorul lui Pană...

Iată și mărturii am pus domnia mea pe
 jupân Hriza vel ban dela Craiova, i jupân
 Ivașco vel Dvornic i jupân Grigorie vel Log., i
 jupân Dumitru Dudescul vel Vist., i jupân
 Preda vel Spăt., i jupân Nedelco vel Cliuc.,
 i jupân Vasilie Paiundur vel Stol., i jupân
 Vucina vel Pah., i jupân Buzinea vel Comis,
 i jupân Constandin vel Post., și Ispravnic
 Grigorie vel Log.; și am scris eu Stan Spu-
 deul în scaunul orașului București în luna
 lui Iunie 23 dni Marți în ziua sfintei mu-
 cenite Agripinii, let 7144 (1636) ¹⁾

1) După copia făcută de Lupu dascălu slovenesc
 dela școala Domnească din București, A.S.Cl.IV n. 13

Vă imé oța, i sna, i stgo dha troița, e-
dinosășnnoe i nerazdelenâ amin.

Scriș-am noi toți bătrânii oroșani și
preoții acesta a noastră carti să fie la mână
lu Gherghe județul de mare credință pentru
ca să se știe *când aũ pus temelia zidului
înprejurul sfintei mănăstiri*, luataaũ câ-
va loc din partea lui, deci l'aaũ plătit cu
300 aspri; după acée Gherghe județul
s'aaũ tocmnit cu mătușă Moma și cu feciorii
ei anume Raico și Micud și Coman deaũ
cumpărat loc să'și lărgască ulița denaintea
casii, loc de trei stânjeni și jumătate za
600 bani, deci au pus Gherghe județul
den punga lui 300 și 300 ce i-au dat pre
loc, și leaũ împărțit banii pe frați adică
vânzătorilor mătușei Momei și feciorilor ei,
și aũ vândut de bună voe a lor dinaintea
noastră, cu știrea a tot orașul, șiaũ cum-
părat și Gherghe județul cu știrea a noas-
tră a tuturor, cum, ca să'i fie lui moșie și
feciorilor și nepoților și cine se va trage
dintr'ânsu. Și iar să se știe *când aũ pus
timelie zidului curții sventei mănăstiri*,
luataaũ dela Gherghe județul loc, și l'aaũ
plătit, cum scrie mai sus; iară unde iaste
cel ciardac, dă de în grădina lui Gherghe
județul, acela nu'i l'aaũ plătit, ci iaste al
lui, numai învelișul iaste al mănăstirei, iar
pământul iaste al lui, cum scrie și în zidul

1) Or. Ar. St. Câmpulung, LIII, 1.

sfintii mănăstiri supt cerdac, și l'aaū ertat
 acel pământ, și Domnu nostru Matei Voevod,
 când aū tărnosit sânta mănăstire și am fost
 noi de față acoloa când aū zis să aibă bună
 pace, de către mănăstire și de către toți
 călugării, căți vor fi și vor lăcui la sânta
 mănăstire. Pis August 7, Vleto 7147 (1639¹)

(Sigiliul pe ceară verde municipal distrus)

Eu Socol Cliuc, ispravnicul carele i-aū
 fost trimes de Domnu nostru ispravnic sven-
 tei mănăstiri ot Dlăgopol, scris-am a noastră
 carte să fie la mână lui Gherghe județul,
 de mare credință, pentru când am pus
temelia zidului luat-am câțva loc den partea
 lui, deci l'am plătit cu bani 300; după acéia,
 Gherghe județul, s'au tocmnit cu mătușa
 Moma și cu feciorii ei, anume Raico și Micud
 și Coman deaū cumpărat loc săși lăr-
 gească ulița de naintea casei loc de trei
 stânjani și jumătate za 600 bani, deaū pus
 den punga lui 300 și 300, ce i-aū dat pre
 loc, și leam împărțit banii pre frați, adecă
 vânzătorilor mătușei Momei cu feciorii ei;
 și aū vândut de bună voia lor denaintea
 noastră, ș'aū fost la tocmeala aceasta oa-
 mneni buni bătrâni de oraș, anume *Staico*
județul, Dumitru Strechia, Stan de Căine
 jud., Dragomir Șupal, Stanciul Focan, un-
 chiașul Coman și după aceștia cuștirea a
 tot orașul cum să'i fie lui moșie și feciorilor
 și nepoților și cine se va trage dentr'ânsu.

Și er să se știe când am pus temelie zidului curții biséricii, luat-am dela Gherghe județul loc și l'am plătit cum scrie mai sus, iar unde iaste cel cerdac de de în grădina lu Gherghe sud, acela nu'i l'am plătit, ci iaste al lui, numai învâlișul iaste al mănăstirii, iar pământul iaste al lui; și l'am arătat și Domnu nostru lui Matei Vodă când au tărnosit, și au zis să aibă bună pace de către mănăstirea; acesta mărturisesc. Și am scris eu Socol Clicer cu mâna mea, aici mai jos ca să se creză pis Ag. 7 vl 7147 1639¹⁾.

(ss) Socol Cliuc.

(L. S.)

(In dorso): Zapisele lui Tudoran și a fraților lui, feciorii lui Ghierghe județul, cari au vëndut sfintei mănăstiri locul de casă de lângă mănăstire.

Adică eu jupâneasa Ilina a răposatului Parăi Peharnicul, scris-am și mărturisesc ca să fie de mare credință la s-ta Mănăstire dela Câmpulung, hraam Uspenie B-te, și părintelui Egumenului Melhiesedec și a tot soborul s-tii Mănăstiri, cum să se știe ca au dat răposatul soțul mieu Para peh. la staa mănăstire, ce scrie mai sus, la vremea lui de moarte. Intâi un sălaș de țigani, și 100 de oi, și căruța dumnealui

1) Cl. LIII, 2.

cu 2 cai. Așijderea, am socotit și eu, jupâneasa Elina, deci câte moșii am scos de am dat pre la mănăstiri, ales-am parte și moșie mai bună, unde zac oasele dumnealui la mănăstire la Cămpulung, de am dat Crețuleștii, cu casele, cu grădină, cu moară, cu livezi și cu tot venitul de preste tot hotarul, cum scriu zapisul și cărțile de moșie, însă fără rumâni; că'i au ertat dumnealui la moarte, și au lăsat să dau un pahar de argint la mănăstire, iar eu am vândut 2 pahare și am cumpărat o cădelniță de argint 290 de dramuri, și am dat și un pahar mare ce au lăsat dumnealui să dau la Vodă, deci Măria Sa n'au vrut să'l ia, ci l'am dat iar la mănăstire: și au fost paharul de 300 be dramure, și au lăsat o stupină cu 40 de stupi și 5 iape și 4 boi; și au fost făgăduit să dea la mănăstire ughi 100 să cumpere o moșie, iar eu am dat o o parte de moșie lângă Crețulești ci să chiamă Ghimpații ca să fie tot o moșie, ca să fie pentru aceia 100 de galbeni, ca să se pomenească Para peh. și eu jupâneasa Elina, pentru că așa au lăsat dumnealui Paharnicul și au învățat, la vreme de prestlăvenie, cu a lui limbă și cu mulți boiari mărturie, cari s'au tămplat acolo la Cămpulung. Așijderea și eu jupâneasa Elina, după cum au lăsat dumnealui răposatul soțul meu Para peh. și văzând scrisoare dela moarte, făcut-am și eu acest zapis al

meu ca să fie de credință la s-ta mănăstire pentru aceste moșii și scule, toate câte scriu mai sus. Inșă pentru acest sălaș de țigani ce scriu mai sus, fiind niște țigani răi și fugari... am dat pentru dâșii ughi 80 de aũ cumpărat părintele egumen niște vii la Izvorani. (Urmează blestemul în act).

Și încă aũ fost făcut și alt zapis la s-ta mănăstire pre această tocmeală ce scriem mai sus.

Iar pre vrème ci aũ ars s-taa mănăstire cu foc, aũ ars și zapisul mieu, iar nu de tot, numai cât se cunoștea tot ce era scris, și pre acela înoit-am acesta zapis... Și într'aceasta tocmeală pohtit-am a fi și mărturii, întâiũ cinstitul prea luminatul și prea sfințitul părintele nostru chir' Theofil Archiemitropolit, și de Hs. iubiții părinții noștri, chir Ignatie Arhiepiscop Râmniceskii, i chir Ștefan Arhiepiscop Buzevskii, și toți boiarii mari și mici ai Divanului... Sept. 1, 1641 ¹⁾

(ss) *Hrizea vel Dvornic.*

(ss) *Radul vel Vist.*

(ss) *Preda vel Spăt.*

(ss) *Dragomir vel Cliuc.*

(ss) *Buzinea biv Cliuc.*

(ss) *Socol vel Stolnic.*

(ss) *Radul vel Comis.*

(ss) *Miho Logofăt.*

(ss) *Constantin vel Post.*

¹⁾ Cl, XII, 4.

Milostieiu Bojieiu Io Matei Bașarab Voevod i Gospodin văsoi zemle Ugrrovlahiskoe, davat Gsdvmi sii povélnie Gsdvmi stmu Bjstvnii monastir Gsdvmi ot Dlăgpoliu, igdeje hram uspenie Bte, i oțu egumena Melhie i vsém inokom eliț jivuștîh vă orbiteli to. Facem știre pentru această sfântă mănăstire dela Câmpulung, că fiind biserică de mir, făcută den descălecarea țarei, de răposatul Negru Vodă, de atâta număr de ani, ocolită de atâția crăpături, de cutremurile pământului șurpatu-s'au până la temei de au stătut piatră grămadă 7 ani. Intr'aceia D M. după alalte sfinte mănăstiri și case Dumnezeeshi ce am făcut aicea în țară și aicea, cu vrerea lui Dumnezeu, și cu ajutorul maicăi precistei neam apucat de o am făcut m-re și lăcuită călugărească iarăși pe acelaș hram uspenie Bte, și am miluit și Domnia Mea, cu sate, cu moșii și cu alalte ce neau fost prilejul..., și am pus egumen pre Melhie, dentâi denceputul m-rei, sânt de atunci până acum 12 ani... Apoi Domnul dispune, conform hrisovului dat, ca egumenii să se aleagă de sobor, dintre călugării m-rei, având a vurta grije de orândue-lile întocmite prin hrisoave.

7158-1650 Iul. 28¹⁾

Hrisovul lui Constandin Șerban Voevod

¹⁾ Cl II n D. 20.

D T R către Mănăstirea Câmpulung și egumenu Varlam, ca să stăpânească satul Groșani, jud. Muș i Pad., cu rumânii. Zanej u tog sel Groșanii sās vecinii on es bil stēi monastirr Dlăgpoliu dan i pomi-loval ot starag pokoinag Necula Alecsandru Vodă ctitorul stei monastir, igdej lejašt kostieg staa trkvā ot kogda bis tecenia létom 6873 ot kogda bis trkovā gspdka i popi za kliros și de atunci până acum tot aũ fost sat și rumāni sf. biserici și Monastiri Câmpulungul la toți Domnii. Apoi când a fost acum în zilele D. M., iar rumânii din Groșani ei aũ ridicat mare pâără asupra sf. m-ri, zicând, cum că n'aũ fost rumāni de moștenire ai m-rei, nici i-aũ apucat legătura lui Mihaiu Vodă acolo în Groșani, nici aũ lucrat sf. mănăstiri, împreună cu satul Bădeștii. Și aũ venit înaintea D. M. în marele Divan de s'aũ pârât de față cu Egumenul Varlam..., și aũ luat rumânii din Groșani lege 12 jurători, de aũ jurat ca să nu fie rumāni sf. m-ri. Și având atâta milostivire și ertare de către răposatul Matei Vodă, după ce aũ făcut sf. mănăstire din Câmpulung, apoi Egumen Varlam... văzând această strămbătate (krisovtie) rea, și cum aũ jurat rumânii din Groșani rău și cu rudeniile lor și cu minciuni (slāj) dând bani și dobitoace multe jurătorilor lor, n'aũ putut lăsa moștenirea și rumânii sf. m-ri în deșert (vā tăști), ca să se pustiască casa maici Precistii

și să piară pomenirea ctitorilor, ci au venit înaintea D. M. în Divan de au luat lege peste lege 24 de boeri din Mușcel (ot Muscel) pre răvașe Domnești, cum au fost legea și obiceiul țării dela alcătuirea ei (boerii citați sunt aceiași cu boerii amintiți în hrisovu reprodus în nota dela urmă). Iar când a fost la zi și la soroc, la Nașterea Născătoarei de Dumnezeu, D. M. am trimis de aici, ispravnic acolo la sf. mănăstire, pe cinstitu și credinciosu boiarinul D. M., pe jupan Constandin Gălățeanul vel Portar și pentru hotarele m-rei cu oroșanii și cu Bogăteștii, și pentru această lege... Iar întâi Egumenul Varlam cu toți călugării au luat cartea Mitropolitului Ignatie, cu mare afurisanie asupra lor; și au pus întâiu bătrânul Micud, din Stoenesti, om de 90 ani, mâna pe sf. evanghelie în sf m-re, și la urmă și toți jurătorii, pe rând; și au jurat cu sufletele lor, cum că au pomenit Groșanii rumâni la piatră, dela zidirea bisericii lui Negru-Vodă, dați vecini la m-re. Însă Groșanii nici așa nu s'au lăsat, ci iarăși au venit înaintea D. M. cu alte minciuni, zicând că o seamă de boerii lor n'au jurat; apoi, fiind D. M. pe baltă în preumblare, am trimis D. M. pe Ion al 2-lea Portar împreună cu Groșanii de au adunat boerii iarăși pe deplin, și au jurat al 2-lea rând, și au rămas Groșanii de mare rușine, și am globit D. M. pe acei 12 jurători ai

lor, de le-am luat dela unul câte 6 boi, precum este legea, pentru că au jurat strâmb și i-au călcat Egum. Varlam cu legea cu 24 de boeri în două rînduri, precum am văzut D. M. și cartea boerilor jurători... și de rămas pe Groșani; și de nimeni să nu se clătească după zisa D. M.

Sej i sveditel postavii Gsdvmi: jupan Ghiorma vel Ban, jupan Preda vel Dvor., jupan Stroe vel Log., jupan Bunea vel Vist. Hriza Spat., Gheorghe Cliuc, Chirea Stolnicul, Radul Comis, Pan Peh., Istratie vel Post., i Is. jupan Stroe vel Log., i az Dumitru log. Boldiciu napisah u București, meșita Ohtom 30 din, i ot Adama dajedonnea vășego pisanja létom văleat 7163 (1654).¹⁾

M. D. r. S. D. (L. S.)

1) Orig. Ar. St. Cămpulung XIX, d 4; slav., pe perg.

Notă. Cu mila lui Dumnezeu, Io Costandin Șerban, Voevod și Domn Țării Românești. Dă Domnia mea această poruncă tuturor moștenitorilor Groșani județu Mușcel și Pad anume bătrânul Șerb cu fii și Oprea cu fii, Oprea Sulea cu fii și Coman cu nepoții și Radul cu fii și Stoica și frateseu Stan fii Levrii cu fii și Oprea părcălabul cu fii și Bodea cu fii și cu alți oameni cari au fost de moșie dela Groșani ca să fie de acum înainte în pace și liberi de vecinătate ei, și fii lor și toată moștenirea lor, de către părintele Varlam egumenul dela Mănăstirea Cămpulung și de către toți călugării cari viețuiesc întru acel sfânt lăcaș, de către nimeni băntuială de vecinătate să nu aibă în vec. Pentru că acești oameni dela Groșani au fost proprietari (cenezi) de mai nainte vreme, în zilele bătrânilor Domni de o-

Adecă noi 24 de boiari jurători, anume Șteful Post. Tămșescul, Tudran Pos. Lerescul eu frații lui Pătru i Albul, Oancea și Dragomir, Badea Prăclab, Nan Log. Berivoescul, Ion Iuzbaș ot Corșori, Vlaicul Log. Conțescul, Radul Giallăul, Voinea Postelnic Dlăgpol, Stanciul Nămescul, Ianiu Lăngescul, Vuc Post., Milea snă Haiducul i Dragne Vătaf za Plăiași, Toaderu Vătaf,

dinioară, dați la biserica cea bătrână a Negrului Vodă, dela Câmpulung, până ce au fost scoși dela lucru domnesc, tocmindu-se de au lucrat bisericeii trei zile într'un an. Iar când a fost în zilele răposatului Matei Vodă satul Groșanii l'au vecinit în silă fără de dreptate, zicând cum că au fost dați vecini de Necula Alexandru Voevod și i-au apucat legătura lui Mihai Vodă vecini. Apoi când a fost acuma în zilele Domniei mele, sătenii Groșani au venit în marele Divan al Domniei mele, de s'au pârât de față, cu călugării dela Câmpulung; și așa s'au jeluït și plâns de mare asuprire, cum i-au fost vecinit în silă, fără judecată și fără dreptate. Apoi, însumi Domnia mea am căutat și judecat după dreptate și legea lui Dumnezeu înpreună cu toți einstii dregătorii Domniei mele, și am dat, însuși Domnia mea, sătenilor Groșani legea țarei, pe răvase Domnești, 12 megiași jurători, anume: Dan și Pungina din Grădiște, Oana și Dragomir din Godeni, Rădici din Stoenesti, Stanciul Bolovan și bătrânul Badea Buică și Necula al popei Stoica, Fringhie din Poenari, Șerban din Mătau, Stoica al Balei din Lerești, Stroe părcălabul din Nămaesci, ca să jure cum că n'au fost vecini monăstirei dați de Necula Alexandru Vodă și nici i-au fost apucat legătura lui Mihail Vodă, fiind vecini mănăstirei. Apoi când a fost la zi și la soroc, ei s'au adunat toți după lege; și le-am dat lege la scaunul Dom-

Vaslie Log. Rătivoescul în locul Nicăi Casul, Mihai Brătian în loc la Procăi, Manta Log. în locu lu Coman, Andrei Cotenescul în loc lu Turcin, Marco ot Jugur în locul lui Pilip, Marco Schilér în loc Badei Toacă, Stauciul Prăclabul în loc lu Crăciun, Stan snă Ghierghi ot Crivnă, în locul lui Dragmir, star Micud ot Stoieniști Spatar în loc lu Stănilă, Mitrea Logfăt în loc Frăcii

niei mele din Bucuresci ca să jure, în sfânta biserică de jurământ, cu mâna pe sf. evanghelie, iar egumenu Varlam dela Câmpulung n'au fost acolo să jure, ci am pus în locu lui pe boiarinul Domniei mele Petru Bălénul, ciaușul de aprozi, fiind împreună cu dregătorul Domniei mele jupan Costandin Gălețenul vel Portar; și am văzut amândouă răvașele domnești la mâna sătenilor Groșani. Iată dar am dat însuși Domnia mea, tuturor sătenilor Groșani pomeniți mai sus, ca să fie de acum înainte în pace și liberi de vecinătate, ei, și fii lor de către sf. Mănăstire Câmpulung, și de către toți egumenii și călugării cari viețuiesc în sfânta mănăstire, nepoți de strănepoți, până în véc și de nimeni neclătită după porunca Domniei mele. Iată și mărturii am pus Domnia mea : jupan Preda vel Dvornic, și jupan Stroe vel Logofăt, și jupan Bunea vel Vister, și jupan Hriza vel Spătar, și jupan Gheorghie vel Cliucer, și jupan Istratie vel Postelnic, și jupan Chirea vel Stolnic și jupan Radul vel Comis, și jupan Pană vel Peharnic, și jupan Danciul vel Sluger, și jupan Necula vel Pitar, și Ispravnic jupan Stroe vel Logofăt; am scris eu Preda logofăt în orașul reșidențial Bucuresci, luna Iulie 29 zile, dela Adam până acum cursul anilor 7162 (1654)

Originalu slavon la Arhiva Statului : Câmpulung XIX, d. 6, scris pe pergament.

și alți mulți, data-m cartea noastră de jurământ sfintei și Dumnezeestii Mănăstiri ot Dlagpol, hram uspenie Bte și părintelui Varlam Egumenul și altor frați locuitori călugări, ca să fie sfintei mănăstiri, ce scrie mai sus, satul Groșanii de lângă Mănăstire, tot satul cu hotarul, și cu toți rumânii de moșie și de legături și cu tot venitul, den hotaru pă'n hotar, pre hotarële cele bătrâne și pre sëmne.

Pentru căci că acest sat Groșanii cu rumânii el au fost de moșie de stremoșie den descălecat al sfintei beseric dat de pomană, ca și Bădeștii, de răposatul Necula Alexandru Vodă, unde i zac oasele în sfânta Mănstire, vălet 6873, și tot au fost sat și rumâni cu pace și pă'n au fost popi de cliros. Și deca se'u zidit sfnta Mănăstire, de răposatul Matei Voevod, pă'n acum, cum știm, noi toți boiarii județului și toate satele și toți bătrânii județului ot Mușcel, că au tot lucrat besericii și popilor de cliros și Mănăstirii. împreun cu satul Bădeștii și cu alalți robi țigani ai mănăstirii, avënd milă și ertăciune dela toți Domnii, i ca să fie numai de lucru și de hrană sfntei case a maicăi Preacistii. Iar când au fost acum în zilele Mării sale Domnu nostru Io Costandin Șerban Voevod, deca l'au dăruit mloștivul Dumnezeu cu Domnia la moșia părinților Mării sale, satul Groșanii, fiind miluiți și ertați de toți Domnii, cu atâtea bu-

cate nu s'aũ suferit sã fie rumãni cum aũ fost Mãnãstirii pã'n acum, numai ce s'aũ rãdicat cu pãrã la Divan și aũ luat lege 12 jurãtori, de aũ jurat strãmbũ cu oame-nii și cu rudinia lor, ca sã scape de rumãnie cu menciuni și cu dare pre la unii și pre la alții, avẽnd prilejũ de toate bucatele; iar intr'aceia pãrintele Varlam Egmenul și cu tot soborul Mãnãstirii, n'aũ putut lãsa moșia și rumãnii sfntii Mãnãstiri așa sã se pusteiascã casa, ce aũ mersũ nãntea Domnu nostru la Divan și aũ luat lege preste lege pre noi 24 de boiari jurãtorii pre rãvașe Domnești, fiind zioa la Rojstvo Bte, strãnsu-neau pre toți la sfnta Mãnãstire, fiind ispravnic, trimis de Dmnu nosru, pre dumnelui pre jupan Costandin Gãlãțen vel Port., și pentru hotarẽle Mãnãstirei de le-aũ așezat și pentru noi jurãtorii. Deci, întâi Varlam Egmenul, cu tot cãlugãrii aũ luat cartea pãrintelui Vlãdicãi Ignatie cu legturã asupra lor, și aũ pus întâiũ star Micud spãt., ot Stõinești de 90 de ani mãinile pre sfnta Evghelie, de aũ jurat cum i-aũ pomenit tot rumãni de moșie și den legãturã ai pietrii, și dați de ctitorii besericii, cei bãtrâni. Deaciaa noi toți am jurat cu mãinele pre evanghelie cum 'i am aflat rumãni Mãnãstirii și besericii lu Negru Vodã și rumãni 'i am dat și 'i am lãsat cu sufletele noastre. Și aũ rãmas Groșanii de leage, sã fie rumãni tot la piatrã, cum aũ fost de veac, mai

mult val să nu fie, nici să piară poména Domnilor celor bătrâni și a ctitorilor; i nako da nés pis Dumitru log. Boldiciu u Dlăgpoliu (C-lung) Sept. 15 din vălet, 7163 (1654)¹⁾

L. S. (ss) Cst. Gălățeanu vel Port.

L. S. (ss) Tudoran Post. Lerescu.

L. S. Șteful Post. L. S. Radul Post.

L. S. Petru. L. S. Ion Iuzbașa.

L. S. Vasilie Log. L. S. Mihaiul Log.

L. S. (*isolat*).

L. S. Oancea Lerescu. L. S. Voinea Log.

L. S. Luneș. L. S. Gheorma snă Vlaicul Log.

L. S. Andreiș. L. S. Toader Văt.

L. S. Dragne Văt. L. S. Manta.

L. S. Nan Log. L. S. Eș Dragomir.

(dg) Marcu. L. S. Stanciul Păr.

(ss) Mitrea Log. L. S. Badea Păr(călab)

(dg) Unchiașul Micud. (dg) Ianiș Lăngescu

— —

Milosticiu Bojiei Io Costantin Șerban Voevod i Gsnă văsoi zemli Ugrovlahiiskoe, davat Gsdvmi siu povcleniu Gsdvmi stmu Bjstvnii Monastir ot Dlăgpoliu, igdej es hram cstnoe uspenie Bte i oțu egumen ermonah Luca i vsém inokom eliț jivuști vă obitélito. Facem și Domnia mea știre pentru această sfântă și Dumnezeiască Mănăstire dela Câmpulung, că fiind besérică de mir făcută den descălecata Țării Ro-

1) Orig. Ar. St., Cl. XVIII, 5.

mânești de reposatul Negrul Vodă, de atâta număr de ani ocolită, de atâta crăpături de cutremurile pământului, surpatu-s'au până la temeiū, și au statut piatră grămadă 7 ani. Intr'aceia răposatul Matei Vodă, după alalte sfinte mănăstiri și case Dumnezeuști ce au făcut aici în țară și pre aiurea, și aici, cu vrerea lui Dumnezeu și cu ajutoriul maicăi precistii, seu apucat de o au făcut mănăstire și locuită călugărească iar pre acelaș hram uspenia Bte și au miluit și Domnia lui cu sate, cu moșii și cu altele, intru ce i au fost prilejul, ca să poată fi mănăstirei de ajutoriū și călugărilor de hrană; și au fost pus egumen pe Melhie dentăi denceputul mănăstirii, ca la 12 ani. Deci fiind Domnia lui ctitor acestii sfinte mănăstiri, vrut-au a cercă și a luarea seama egumenului, având obiceiū făcut de Domnia lui cum să fie în mănăstire obștejitie și întărită cu hrisov și cu cărți Patrierșești; care lucru vrut-au să vază și Domnia lui ce venit are mănăstirea den mila Mării Sale și ce cheltuială, ce au socotit Măria Sa, de au trimes acolo la mănăstire pre cinstitul și prea luminatul părintele nostru chir Ștefan Mitropolitul țării, și pre Ghinea vistier, fiind atunce clucer, de au loat sama mănăstirii, foarte pre amăruntul, de toate lucrurile, și au adus scrisoare la Măria Sa. Deci deacă au văzut și Domnia lui atâta nevointă și atâta străda-

nie ce au fost pus egumenul Melhie acolo împreună cu toți călugării, cu toate ce-au trebuit sfintei case Dumnezezești, cu moșii, cu odăjdii, cu bucate, cu dobitoace, încă și *chelciug*¹⁾ și de alalte ce trebuia, Domnia lui au socotit și au lăsat să fie obștejitie, cum au fost întărit cu hrisov și mai de nainte vrème, cum, să se pue egumen den m-re călugări, și să se ia sama tot den mănăstire, cu stareții mănăstirii, să fie toate în știrea lor și venitul și cheltuiala și mai mult, după aceea samă, să nu se mai ia seama dela curte, măcar fie Domn, au mitropolit, veri boiaren mare, veri mic, măcar cine ar fi, numai den mănăstire să ia toată sama până într'un cap de ață. De care bune tocméle, văzënd și Domnia Mea hrisoave cărți întărite cu mare blestem și legătură, silit-am și D. M. de am întărit acest lucru și cu cartea noastră, ca să poată fi lucrul stătător în veci pre obicéiul ce scrie mai sus. Iar cine ar îndrăsni a strica și a face într'alt chip să cază într'acel blestem mare, ce au pus ctitorul casei, cum unii ca aceia să fie procleți afurisiți de vlădica Hs. și de 318 oți ej sut vă Nichie, parte cu Iuda și cu Aria să aibă la un loc și cu de trei ori anathima, la sfârșenie să se ia cu păgânii, amin. Sej i sveditelii : jupan

1) Varlam, *Cazania* (Iași, 1643) : „Căci ținea el *chelșiugul*... și i era voia să iai și acéia bani, să adaogă către céia-l'alți“.

Chirca vel Ban, jupan Ghiorghie vel Dvor., jupan Stroe Log., Pârvul vel Vist., Panno vel Spat., Barbul Cliuc., Radul Stol., Radul Comis., Radul Peh., Danciul Post., i Is. jupan Stroe vel log.; pis az Dumitru log. Boldiciu u grad Trăgoviște. Octombr. 22, vleat 7164 (1655) ¹⁾.

(L. S.)

M. d. r. S. D.

Milostiiu Bojiiu Io Costandin Șerban Vo-evod i Gospod pișem Gsdmi tie Mihne, feciorul Vlaicului Călărașul din Bogătești, după aciasta dau de știre Domnia mea că înaintea Domnii mele în Divan, venit-au părintele Gligorie, egumenul sfintei mănăstiri Bărăția din Câmpulung, jeluind și spuind cum ai vândut niște vii din Dealul Topolovenilor Popei lui Trandafir drept ughi 42 pol și au fost mai volnic părintele ale cumpăra, pentru că le-ați fost cumpărat voi dela dănsii mai dinainte vreme... iar tu te-ai sculat de le-ai vândut la oameni streini fără de știrea și pre ei nu i-ai întrebat și ai făcut zapis la mâna popei lui Trandafir fără de știrea părinților și a noria-

¹⁾ Orig. Arch. St., Câmpulung III n, 27; pe pergament.

șilor lui, iar ei dacă au prins de veste, ț'au lepădat banii toți deplin ughi 42 pol; iar acum tu te scoli să ceri banii părintelui Gligorie îndărăt, și ții banii Popii lui Trandafir cu înșelăciune, zicând, cum vrei să le ții iar tu. Deci Domnia mea, am judecat cu tot Divanul, cum să ție părintele Gligorie cu enoriașii lui acela vii, tot într'acest preț, scris mai sus; iară de vrei să le ții tu, să le ții, iar altora de vrei vrea să le vinzi, să nu fie volnici a le cumpăra fără numai părintele Gligorie cu enoriașii lui, căci că sânt mai volnici că au fost a lor de moșie, aceasta o dau în știre Domnia mea. Iată dar poruncim Domnia mea, isaam Gsdmi. Să nu te gândești că le vei mai nălța prețu mai mult decât scriu mai sus pentru că singur de voia ta le-ai prețuit așa că apoi vei încăpea la jurământ și vei petrece mare scârbă de către Domnia mea. Pis meșita Ghenar 11 din... leat 7165 (1657).¹⁾

Cartea lui Duca Vod. către județul Andrea den Câmpulung de jalba ce a dat Gavriil egumenul M-rei Câmpulung, ca să ție cămănăria den târg și să ia dela un car de pește ce se vinde întârg oca și, Sămbăta, limbile și carne, cari sânt rânduite și miluite de Matei Vodă pentru treaba oaspeților...

¹⁾ Din fosta bibliotecă a regretatului P. Aninosanu, păstrat în copie.

Iar când aũ fost acum, tu te-ai sculat de ai venit aice cu niște cărți, altele ce ai avut și nesorocind pre egumen să vie cu tine de față ca să'și spue și el jalba să înțeleg D. M. mai adevărat, tu ai făcut carte ca să nu dea oroșanii cămănăria și altele ce scriu mai sus și D. M. n'am băgat seama de această carte, când s'au făcut; iar tu, să lași în pace pe ispravnicul m-rei, să'și caute trebile... precum le aũ fost obiceiul..., că de te vei mai ispiti a face într'alt chip preste cartea D. M., bine să știi că vei petrece mare scărbă și certare de către D. M., pentru că așa iaste porunca D. M. 7182 (1674) Iul. 8.¹⁾

* * *

Vă Ha Bga blgovérnom i blgoestivomu i Hù liubivom ije vă blgorodnomu i samdrăjvnomu Io Radul Voevod, snă velikago i priadobrago pokoinago Io Leon Voevod, Bjiiu blgodateiu i u bladatel văsoe zemle Uggrovlahiiskoe Acest hrisov al Domnii mele sfintii și Dumnezeestii Mănăstiri den oraș den Cămpulung, sfintii și Dumnezeestii case a cinstitei Adormirii a prea sfintii Stăpânii noastre Născătoarii lu Dumnezeu pururea fecioara Maria și părintelui egumenului Vasilie și tuturor călugărilor căți vor hi locuitori în sfânta mănăstire, ca să-i

¹⁾ Arch. St. C.-Lung III n, 57.

fie sfintii mănăstiri două sate, anume Bădeștii și Groșanii, ot. sud Muș., în pace și slobozi de bir de taler, de miare cu ciară, de găleată și de fân și de seamă, de dijma de stupi, de rămători, de oerie, de cai de olac, de podvoade, de mertici, de lucru Domnesc și boeresc. Așijderea să n'aibă nimenilea voe a intra într'aceste doao sate nici să judece, nici să prade, nici boiarin, nici bănișor de județ, nici nimenilea den dregătorii cei de afar', fără numai să aibă a judeca părintele egumenul (l. a.) sau ispravnicul, care va fi pus dela mănăstire într'aceste sate, iar alt nimeni treabă să n'aibă. Pentru că aciaste sate ce scriu mai sus fost-au date și miluite într'această sfântă Mănăstire den Cămpulung, de reposatul creștin Necula Alicesandru Voevod, căruia îi zac fericitele oase și acum intru acest *sfânt loc*, încă mai denainte vrême de când au fost cursul anilor 6873 până ce au fost besérecă de mir; deci fiind pria viache și bătrână de mulți ani fostu-s'au surpat până în temelie jos, după aceia creștinul reposatul Matei Basarab Voevod, carele s'au tras și Dumnealui de acel *neam băsărabesc*, ctitorii aceștii Dumnezești case, cu ajutoriul lui Dumnezeu și cu îndemnarea a prea Slăvitiei Născătoarii lui Dumnezeu fecioara Maria zidit-au și au înălțat aciastă sfântă mănăstire den temelie și o au tocmit a fi sfântă mănăstire de obște și au miluit și au

adaos la această sfântă Mănăstire multe moșii cu altele den căt 'i-au fost cu putință, așij-derea și cu aciaste două sate, Bădeștii și Groșanii, să aibă sătianii bună pace de toate câte scriu mai sus, numai să fie de treaba și pōslușania sfintii mănăstirii, precum am vėzut D. M. și hrisoavele rēposatului Matei Basarab Voevod, leat 7147, și cărți patri-erșești, făcute cu mare legătură, și hriso-vul lui Gligorie Voevod, făcute pentru mila acestor două sate. Derept aceia încă și D. M. am socotit, dentru tot gândul curatei i-nimi D. M., și bine am vrut D. M. de am noit și am întărit mila acestor 2 sate și pomeana acelor rēpoșați Domni, ctitorii a-cestii sfinte mănăstiri, ca să mă chem și D. M. nou ctitor cu acest hrisov al D. M. într'aciastă sfântă mănăstire, ca să fie aceste sate Bădeștii și Groșanii în pace de toate câte sânt mai sus zise, ca să poată fi sfintii mănăstiri de ajutoriū și locuitorilor călu-gări de hrană iar D. M. și rēpoșăților pă-rinților Domnii Mele în veci pomeană, amin.

(Urméză blestemul obicinuit).

Mărturii: Gheorghe vel Ban, Stroe vel Vor., Radul vel Log., Mareșu vel Vist., Drăghici vel Spat., Neagoe vel Cluc., Iordache vel Stol., Papa vel Com., Badea vel Peh., Șerban vel Post., i Is. Radul Năsturel vel Log., i az ij piștiah Dumitrașco Log. vā stolnicinii grad București ot sātvoirenie

svéta vleat 7173 i ot vǎ pleštenie snǎ Bojiia
Is. Ha leat 1665,¹⁾ Martiu 27 dni.

(L. S.)

M. D. r. S. D.

Grigorie, Bjieiu blgodtiiu, Episcop Buze-
vski.

Scris-am cartea smerenii noastre dentru
ticǎloasa noastră rugǎ, rog Domnului nos-
tru Is. Hs., prea sfintei troiță, tatǎlui celui
neinceput, intru tot puternicului, a tot ții-
toriul, celui fǎr' de moarte, făcătorul vécilor,
celui ce aǔ spǎșit rodul omenesc și a prea
sfintei și luminatei despuitoarea rodului
creștinesc, prea luminata maica Domnului
nostru Is. Hs., caré intru numele și mila
sfintii sale stǎpǎnește multe lăcașure Dum-
nezești ale sfintii sale. Așa și această svântǎ
casǎ, caré s'au zidit de răposatul Matei Vodǎ
și o aǔ închinat Uspenii sfintii sale prea
curatei maici a Domnului nostru Is. Hs.,
ca sǎ o păzească intru liniște cu pace, a
fi de spǎsenia sufletelor creștinești, plinin-
du-se toate rânduelile în plăcerea sfintii
sale, intru caré și noi sǎntem închinați
sfintii sale dentr'untǎi, iar mai vǎrtos intru
tunderea călugării noastre. Deci și noi, dĕn
zi în zi trecǎndu-ne vrĕmea intru neuitare,
tragem vrĕmea liubovului și dragoste cu

1) Arch. St. C.-Lung III n, 39; pe pergament.

ticăloasa rugă întru neuitare, spre tot săborul fraților și iubitului întru Hs. fiului sufletesc chir Gavriil, năstavnicul sventei case, rog a vă învrednici Domnul Hs. a sluji și a chivernisi svânta casă pre plăcerea svenții sale și altor frați, trecându-le vremile și a fi năstavnicii, cu rugă și cu blagoslovenie, tuturor mă rog și i pohtesc a le fi milă de acést mic schitișor, și fratelui chir Vasilie iermonah, proegumenul și a tot sōborul sventei case, rog a vă dărui Domnul Hs și luminata maica svenții sale ca să aveți liubov și dragoste unul către altul, ca să vă întărească svânta obște săvârșind în plăcerea svenții sale, fără zmințeală a se umbri, și a trăi și această mică casă acestor cinstiți svenți a Tri-svetitelem, Vasilie velichi, Grigorie Bogoslov, Ioan Zlataoust, robii maicăi Precistii, care se nascu supt polatele sventei case Precistei, izvorând enișchit¹⁾ izvor ca de la o maică, a trăi și a nu se pustii acest schitișor, care iaste la Golești, iubindu-l iar nu cu urăciune, ca să aveți și svențiile voastre toți rugă, dela acei fericiți svenți, către prea curata fecioara maică, a vă trăi trupște și mai vartos sufletește; când dai, nu s'are stinge această puțină lumină de

¹⁾ puțin: „după acéia prespre *neschită*, altul lă văzu elū“. Evangeliaru Londonin din 1574, apud Hașdeu: *Columna lui Traian*, an III, p. 48 și urm. Psaltirea Coresiană 1577, la acelaș și cu sens identic.

rugă, ca să nu ne fie candila stinsă, și argintul îngropat fără de rod. Ci eu vă rog ca pre niște dulci frați ca să vă învrednească Domnul Hs. pre fiește-care din svențiile voastre, aș den creștini miréni, aș despre partea celor svențiți iromonași monași, aș preoți miréni, sau diaconi, cei ce o vor iubi și o vor ajuta, și o vor milui, ori cu cuvântul, ori cu mila, ori a o apăra de nevoi, unii ca aceia buni credincioși creștini să fie toți părtași, făcând Domnul Hs. curam... prenume leproșilor și cei cu multă și cei cu puținel, să le primească: cel cu un ban ca o sută și, cel cu o sută ca o mie, și altă fericire și mai mare rog să le dăruiască Domnul Hs. pentru ruga acestor fericiți svenți ce sânt ziși mai sus, să le dea împărăția ceriului și aicea viață cu pace și spăsenia sufletească. Iar cei ce vor sta împotriva a'i face firoseală și lipsă și pagubă, aș cu cuvântul, aș cu lucrul, aș a o jehui, aș a o *mozaviri*, aș a'i face necaz, aș de oameni svențiți, aș den miréni măcar, fie-care să le stea părăș aceștea cinstiți și luminați svenți ce's mai sus ziși, înaintea lui Hs., să le facă judecată de plată. Deci și smerenia mea, dentru ticăloasă rugă smerindu-mă, cu rugă de lacrimi către noianul mulței milii, Domnului nostru Is. Hs. și către prea curata, care iaste nadejda vsiam konțad Zemli tâ Pré-cista dvo gje Bte utéșenie nașego aceia ce

vor nevoi cu bine și cu ajutor de milă spre acest schitișor să le dea lor viață cu pace și spori în casele lor și după mutarea acestei lumi și împărăția ceriului, care să fie tuturor creștinilor a o dobândi într-un nesfârșit vécii, amin.

Dela smerenia noastră ertare și blagoslovenie celor ei vor fi cu bine, iar celor cu rău, blestem. Pis meșta Oct. 14 zile, văleat 7185 (1676) ¹⁾

(ss) Grigorie Episcop Baz(ăului.)

Hrisovul lui Ștefan Cantacuzino Voevod Domnul Țării Românești, către Mănăstirea Câmpulung și c. Egumenul *Theofan* ²⁾ ca să stăpânească tot satul Bădeștii pe riul Doamnei și cu rumăni, „pentru că a fost dat și a fost închinat la sfânta m-re încă mai dinainte vrême de răposatul *Neculae Alexandru Voevod*, feciorul răposatului *Basarab Voevod*, nepotul *Negrului Radului Vodă*, ce le sânt trupurile lor îngropate la această sfântă m-re“.

Care sat Bădeștii cu rumăni, au fost mai dinainte vrême sat Domnesc, iară după aceea *Neculae Alexandru Voevod*, D-Lui, au cugetat într-un inima sa și a părinților lui, de au dat și au închinat la această sfântă

¹⁾ Arch. St. C.-Lung XXXII, 1.

²⁾ Șters și îndreptat în hrisov.

Biserica den Câmpulung satul Bădeştii şi cu toţi rumânii, fiind atunci biserică Domnească de mir, ca să fie sfintei biserici de întărire şi preoţilor, câţi se vor afla locuitori de hrană, iară D-Lui şi răposatilor D-Lui vecinică pomenire. Şi după aceea tot aū stăpânit sfânta Biserică Câmpulungu acest sat Bădeştii şi cu toţi rumânii cu bună pace până la 180 de ani, deci atuncia fostu-s'aū sculat un boiar anume Badea Boloşin Stolnicul, de aū luat satul Bădeştii şi cu toţi rumânii de la sfânta biserică făr' de nici o judecată, numai în silă şi 'n puterea lui, ca un om rău, şi netemător de Dumnezeu şi aū fost răbdătoare sfânta Biserică Câmpulungul până în zilele Radului Vodă, feciorul Mihnei Vodă. Deci când aū fost atunci, ştiindū preoţii ce era atunci la această sf. bis., cum că acest sat Bădeştii şi cu toţi rumânii aū fost dat de danie de răposatul Nicolae Alexandru Voevod n'aū îngăduit, ei aū fost mers la Divan înaintea Radului Vodă, feciorul Mihnei Vodă, de s'aū jeluit de această silă şi nedreptate, ce le-aū făcut Badea Boloşin Stolnicul, de le-aū luat satul Bădeştii şi l'aū fost vindut la boiarii ce s'au chemat Dolofani. Intr'aceia preoţi dela ac. sf. Bis. avënd multă pără şi gâlciavă cu Badea Stolnicul Boloşin şi cu Dolofanii înaintea Radului Vodă, plângându-se de nedreptate şi scotënd o carte bătrână a răposatului Neculae Alexandru Voevod

de dania aceştii moşii cu rumânii, şi o sfântă icoană, chipul prea sfintei de Dumnezeu Născătoare, ce iaste şi acum în sf. mănăstire în Câmpulung, în care sânt scrise toate milele acei sfinte Biserică şi arătându-se în Divan înaintea Radului Vodă, s'au găsit şi satul Bădeştii cu toţi rumânii şi cu tot hotarul scris, şi daţi la sfânta Mănăstire Câmpulungul de Neculae Alexandru Voevod. Într'aceia răposatul Radul Voevod a căutat şi a judecat pre lege şi pre dreptate... şi a dovedit cum că Badea Boloşin Stolnicul a luat satul Bădeştii şi cu rumânii dela sf. Bis. în silă şi fără de dreptate...; şi a rămas Badea Boloşin şi cu Dolofanii de lege şi de judecată... ci a rămas fără de carte. Deci Badea Stolnicul şi cu Dolofanii, ei, ca nişte oameni răi, iar s'au sculat în silă şi fără de dreptate, ştiind că n'are sfânta Biserică carte de judecata a Radului Vodă şi de rămas şi iar a luat satul Bădeştii şi cu rumânii al doilea rînd pre seama lor; dar după aceia în urma Radului Vodă, viind Alexandru Vodă Domn Ţărei Româneşti, iar preoţii dela această sfântă Biserică ei iar a fost mers cu jalbă înaintea lui Alexandru Vodă de s'a părăt de faţă cu Badea Boloşin Stolnicul şi cu Dolofanii; şi a fost spus preoţii toate acestea câte scriu mai sus, cum că s'a judecat înaintea Radului Vodă şi a rămas Badea Boloşin Stolnicul şi cu Dolofanii de judecată

și n'aū apucat preoții să și facă cartea Radului Vodă de rămas. Intr'aceia Alexandru Vodă luând iarăși seama pe amăruntul aū adevărat și D-Lui că sânt Dolofanii oameni răi și umblă cu meșteșuguri și judecata Radului Vodă iaste bună. Și după judecata ce aū făcut și D-Lui a dat satul Bădeștii și cu rumânii... să'l stăpânească sf. Biserica cu pace, întărind și cu hrisovul Domnii Sale. Deci, după aceia Alexandru Vodă lipsind den domnie și viind Gavriil Moghilă Voevod Domn și stăpânitor Țarei Românești, iar Dolofanii la al treilea Domn... s'aū ridicat cu pără peste toate judecățile și Divanurile... pentru satul Bădeștii cu rumânii ca să'i ia, iară preoții aū scos toate hrisoavele de judecățile Domnilor ce scriū mai sus, și de remas și luându-și D-Lui iarăși seama cu amăruntul, foarte bine și îndreptate aū adevărat cum că toate judecățile Domnilor... aū fost bune și drepte, numai Dolofanii fiind oameni răi și tirani. ... întărind și cu hrisovul D-Lui...

Iară după aceia surpându-se și stricându-se sfânta Biserica și trăgându-se din neamul răposatului Matei Vodă din Bășărăbești și văzându D-sa surpată și stricată, a cugetat întru inima sa pentru sufletul lui, și al părinților lui, de o aū zidit de iznoavă din temelie ei și o aū făcut Mănăstire mare și obște de călugări, precum să și vede și aū dat milele ce aū avut sf. Bis. dela alalți răposați

Domni toate, și au fost dat și acest sat Bădeștii și cu toți rumânii iar la sfânta Mănăstire, precum au fost și mai dinainte vreme de Necula Alexandru Vodă, feciorul lui Băsărab Voevod, nepotul Radului Negrului Vodă, ca să le stăpânească sf. m-re în veac.. și tot au stăpânit cu pace până acum în zilele D. M...; iar un Stanciu din neamul Dolofanilor având niște cărți mincinoase dela părinții lui...¹⁾ s'au sculat de le-au vîndut acestor rumâni din satul Bădeștii... după aceia Bădeștii s'au sculat cu pără

1) Despre Dolofani dăm aci câte-va notițe trase din izvórele timpului.

a) Radu Vodă întăresce j-ței Maria, Goleștii, Mărăcinenii, Vieroșul, Băltenii, Dobreștii partea lui Stan, Prodileștii partea Butei, Slănic partea lui Lal, Toplicenii partea lui Dolofan; H. 24 Iul. 1525 (7033). Ac. R. XXIX, 126 (copie);

b) *Diata Călugăriței Magdalina de cele ce a dat fiu-său Ivașcu*: Goleștii cu viile, Mărăcinenii cu morile, Vierășu, Toplicenii partea Stoicăi Dolofan, etc. 29 Aug. 1526 (7033). Păstrat în copie la Ac. R. XXXIX, 128. Vezi și studiul d-lui Ilie Nicolescu „Familia Goleșcu“, publicat în Revista p. Arch., An. IV (1902), pg. 132 și urm. și

c) Hrisovul lui Alexandru Vodă prin care confirmă lui Șuica Părcălab Ștefan Logofăt Balea Portar și Radu a treia parte din: Stoenеști, Groșani, Berislăvești și din munții: Lespedea, Grecianii și Lupenii foste moștenire a jupănului Manea Dărstărescu și a fetelor lui Sora și Nécșa. Sub Basarab Négoe, Manea Dărstărescu s'a înfrățit cu Șuica Dvornic pe aceste moșii, pentru căutare ce a avut către dănsu. *Dolofanii* fac pără la Divan. Domnul

zicend că nu sânt rumăni ai m-rei, ci oameni slobozi..., și au venit cu pâra la Divan... Și am adevărat D. M. din hrisoavele sf. m-ri cum că'i sânt rumăni ohabnici dați de danie de Neculae Alexandru Voevod, feciorul răposatului Băsărab Voevod, nepotul Radului Negrului Vodă, iar acele cărți ale rumănilor s'au dovedit mincinoase... Și au rămas rumăanii din Bădești de lege și de judecată...

Și am întărit D. M. hrisovul acesta cu tot sfatul și cu credincioșii boiarii Divanului D. M.: Pan Constantin Știrbei vel Ban, i pan Bunea vel Vornecu. i Pan Radul Du-

dă în stăpânire lui Șuica Dvornicarătatele ocine și cumpărători „*cum că de ar fi fost ale Dolofanilor, ar fi ținut într'un loc cu rudele lor, nu ar fi spart ușa omenescă și strîină*”; și așa au rămas *Dolofanii* de judecată. Iar după aceia *Dolofanii* s'au sculat cu pizmă și au tăiat pe Vlad Portar de la Șuici, și i-au luat toate bucatele lui și ale fraților lui, fără de știrea Mircii Vodă (Ciobanu); și, prinzend omenii cari ținea cărțile lor pentru moșii,—pe cari cu multă muncă muncindu-i, încă și cu foc arzându-i, leu luat cărțile acestor ocine de închinăciune și de cumpărătoare, încă și 11 cărți de moșii și pentru țiganii lor. Și s'au jeluît înaintea Domnii mele și, Domnia mea, am judecat și adevărat cum că *Dolofanii* leu luat cărțile lor de ocină și moșii, și am dat slugii Domnii mele Șuica Dvornic, carte de moștenire. Derept aceia, când vor vrea să scotă *Dolofanii* alte cărți pe bucatele slugii Domnii mele, să nu se creză, pentru că au fost aceia vârsători de sânge... Seris în Bucuresci 15 Mai 1576 (7084).

După o copie dela finea s. XVII făcută de Dumitru diaconu de la Argeș. Ac. R. XXXIII, 212.

descul vel Log., i pan Radul Cantacuzino vel Spăt., pan Șerban Bojoreanul vel Vistiari, i pan Șerban Prisicianul vel Cluc., i pan Pătrașco Brezoianul vel Postelnicu, i pan Stătie vel Peh., i pan Neagoe Topliceanul vel Stol., i pan Mihai Cantacozino vel Comis, i pan Drăghiciu Strămbeanul vel Medl., i pan Șerban Năsturel vel Slugear, i pan Șerban Grecianul vel Pitariu și Ispravneac Costandin Conțescul 2-lea Logofăt. Și s'aũ scris hrisovul acesta in anul dintăi al D. M. in orașul scaunului D. M., in București, pis Anghelachie snă Mihai Log. ot Târgoviște, meșița Aprilie 20 din vleat 7222 (1714)¹⁾

(L. S.)

M. D. r. S. D.

Adm. R. P. M. Provinciælis!

Transpositor et exhibitor harum litterarum Stephanus Banika mercator hujas intendit fornices, quas Dinu Aninosenu in possessione habuit, in censum accipere, sub conditionibus: ut ipse eas juxta placitum, ut exponet ore tenus, sibi parari curet, cum censu annuali 200 Leoninormn et ad majus temporis intervallum, ut possibile erit, ineat contractum cun Conventu pro posse-

¹⁾ Origin. prg. A. S. Cl. VII, 3.

sione; ego respondi ad hoc: siné scitu A. R. M. Provincialis id facere haud valeo—ad quod ile reposuit, ibo post Nativitatē Domini Devam ad mundinas, et ipsemet loquar propter hanc rem—ideoque has litteras, ut petiit exaratas dederam, ut possit semet praesentare—qui in St Mannum osculo persisto cum venerationis Cultu.

A. R. P. M. Provincialis obédientissimè in Hto filius

Simon. Kimpulungi, die 24 Sept. 1840.

Adresa:

A. PP. Franciscanis Kimpulungo

Adm Reverendo in H-to Patri Gabrieli Gyurma Ord. Min. I. P. N. Francisci Observantis Provinciae Bulg. et Val. Act Min. Provinciali, ac Superiori observandissime.¹⁾

Devae in Transilvania

Egumenii M-rei Negru-Vodă hram Uspenia Bța

Melhisedec,²⁾ primul egumen numit de la 1638, se găsește menționat în documente

1) Din biblioteca răposat. P. Aninoșeanu.

2) Ca activitate personală, Melhisedec s'a ilustrat prin câte-va tipărituri eșite din tescurile tipografiei de curând înființate a m-rei. Dintre imprimare cunoscute până astăzi, notăm:

a) *Molitevnic* slavonesc 1635. Ioan Glebovici culegător, iscălește predoslovia.

din anii 1640—42—43—44—45—46—47—
48—50—51 Iun.

Dionisie, 1652—53 II.

Iosaf, 1654 Mai.

Varlam, 1654 S.

Luca, 1654—55—56.

Iosaf, 1656.

Luca, 1657.

Dionisie (episcop), 1658 Mai, 1659.

Luca, 1659.

Vasile, 1661 Ap.

Varlam, 1662 Mai.

Vasile, 1662.

Gavriil, 1663 Ian.

Grigorie, 1664—65.

Vasile, 1665 Mr,—66—67—68—69.

b) *Carte românească de învățătură* 1652, în 40 de 3 foi nepag. și 55 foi numerotate.

c) *Antologhion* slavonesc 1643. În folio de 10 foi numerotate, 484 numerotate și o foie la sfârșit; pe când exemplarul meu dat la biblioteca Academia Română, conține un număr cu mult mai mare de foi (712+1). Predoslovia saă precuvântarea, o iscălește Udriște Năsturel, în satul saă părintesc Fierești. Ca culegători tipografi sunt amintiți: Ștefan ieromonah, Sârb și Ión Cuntovcî, Rus.

d) *Psaltire* slavonă 1650. Ieremonahu Dionisie Ecclesiarh, corector și Preda Stancicovici din Câmpulung, culegător. Aceste notițe sunt scoase din „*Bibliografie veche Românească*“ a d-lor Bianu și Hodoș, o lucrare de mare însemnătate științifică.

Dela Melhisedec ni s'a păstrat o scrisoare adresată Brașovenilor; vezi Iorga, *Socotelile Brașovului*, pag. 156.

Ghenadie, 1670

Vasile, 1671—72; *proeg.* 1672 ~ 76¹⁾

Gavriil, 1672—73 II.

Ghenadie, 1673 S.

Gavriil, 1673 N,—74—75—76.

Ghenadie, 1676, N.

Vasile, 1678 Ap.,—79—80.

Gavriil 1681—82—83—84—85.

Vasile, 1686—87—88—89.

Ioan, 1690—91—92 Mai.

Vasile, 1692 Mai—93—94—95—96—97—
99—1700; *proegumen* 1703 — 705 — 706 —
707—708.

Inochentie, 1700 D.—701—702—703—
704—705 F.

*Iosif*²⁾ 1706 S.—707—708—709—712 Mai

Mihail, 1712—14 Ian.

1) A scris viața sf. Dorotheiū. 1 vol. 217 foi; mss in 4¹, se păstrează la mănăstirea Cămpulung. Epilogu: „Această carte a sfântului Dorotheiū o am scris eu smeritul și mult păcătosul ieromonah Vasile, proegumen den sfânta mănăstire ot Dolgopolia. Ci mă rog sfințiilor voastre, fraților și părinților, cetind pre dănsa, ce veți afla greșit, cu duhul blândetilor, îndreptați; iar pre mine, păcătosul, nu blestemareți, ci mă ertați, ca și sfințiile voastre, să aflați ertare în ziua înfricoșatei judecăți a lui Hs, Domnului nostru, amin. Și o am scris în zilele creștinului Domnu nostru Io Duca Voevod și prea sfințitului Archiepiscop și Mitropolit chir Vaarlam zemle Vlașkoe, meșița Iul. vâlét 7184“ (1676).

2) Revocat de Constantin Vodă Brâncovénu.

Theofan, 1714 Ap.—15—17—18—21—22

Vasile Deleanu, 1723 Il.

Theofan 1725 F. (mss).

*Vasile Deleanu*¹⁾ 1729—30—32—33—
34—35—36—37 Il.

*Nicodim (Belețeanul)*²⁾ 1737—40—41—

1) În 1742 el avea 80 de ani împliniți; iar la 1745 când își face diata, își dă 29 de ani ai călugăriei sale. Numele său de mirenție: Lăudat diaconu.

2) Răsboiul din 1737 a lăsat m-rea Câmpulung în completă stare de ruină. Astfel, mărețul edificiu ridicat cu atâta trudă din nou s'au distrus de oștiri; iar zidurile înconjurătoare, ca de cetate, fură dărâmate până la temelie. Numai un om ager și dotat cu calități superioare, cum era Nicodim Belețeanu, putea reda m-rei vechea ei înflorire de odinioară. În această privință, pomelnicu m-rei (refăcut după altu vechiu în 1710), iacă ce spune la fila 35:

„*Poménecul sfinții sale părintelui chir Nicodim Archimandritu, nastavnicul acestii sfinte mănăstiri. La lét 7245 meșița Iulie 20 împărechindu-se oștile și viind din Țara Ungurască catane și nemți, în mănăstire și în orașul Câmpulungul; apoi, în urmă, viind și oștile turcești, au scos pe nemți dintr'acest oraș, și au dat foc atât sfintei mănăstiri cât și orașului de au ars cu mare gróză. Deci fiind atunci Domn acestii țări Io Constantin Mavrocordat și Mitropolit chir Ștefan, au trimes Măria sa la lét 7246, meșița Octomvrie 20 d, cu poruncă împărătească, pe Radul brătășanul vel Armaș și pe Șerban Grecianul, și pe Costantin Lipovenul, Polcovnicul de Târgoviște, împreună și cu mulțime de slujitori, de au sfărâmat toate zidurile mănăstirei și chiliile de prin prejur; și s'au prădat mă-*

năstirea atât de odoare, cât și de cele mișcătoare și nemișcătoare ; fiind egumen Vasile ermonah Gebelea ; și înspăimântându-se au trecut cu Nemții în Țara Ungurească.

„Deci, după prada și arderea și sfărămarea sfintii mănăstiri, Măria sa Costandin Vodă Mavrocordat“ și sfînția sa părintele Mitropolit chir Ștefan, știind pe sfînția sa chir Nicodim Archimandrit cum că i iaste metania la această sfântă mănăstire l'au făcut igumen aceștii sfinte mănăstiri, într'aceia vreme ; și tot într'aceia vreme lét 7245, Oct. 20 și prin nevoința și sânguința sfînții sale, iarăși s'au făcut mănăstirea, după cum se vede, atât sfânta beserică pe din lăuntru înpodobită cu tēpla, cu sfintele icoane și cu arginturi, i policandru, cât și pe din afară, cu chiliile și cu zidurile și cu altele cari se ved făcute de sfînția sa, și toate clopotele. „Și s'au scris aicea într'al 24 de ani ai egumeniei sfînției sale la lét 7289 la Martie 15 d, fiind Domn țării Io Scarlat Ghica Vod și Mitropolit chir Grigorie, ce au fost mireon“. Această narațiune produsă în prescurtare și la *Aricescu*, Istoria Câmpulungului, II, 8, diferă, dacă ținem sēmă de unele alterațiuni, de însemnările Rucărene, numai prin aceia, că acestea din urmă pun data 1 Iulie pentru intrarea oștilor nemțești în țară.

Multumită unor logofeți harnici și pricepuți, de care era înconjurat, Nicodim ne-a transmis o mulțime de sciri interesante ale timpului său. Noi reproducem aici o parte din ele, anume pe cele cu referință la însăși origina sa. „Aici adevărăm de moșii mei și de ai Radului Țârlui, din hrisovu lui Alexandru Vodă, lét 7133 și din hrisovu lui Matei Basarab, dela lét 7148 ; și de atunci până acum cum se trag neamurile noastre“. (A. S. Cl. I n, d 109).

52--53--54--55--56--57--58--59--60--61--62

Stoica Vătaf, Preda
de Beleți

Ivașeu, Dumitru, Iarcu

Lăudat

Tatul

Vintilă, Eth., Necșul, Spirid.; Sim., Stan, Stoica., Iv., Iarcu, Peiru

Dragul

Vasilache

Ivașeu Țârlea

Nicodim, Isar

Radu, Alexandru

Iar după documente cercetate de mine:

Stoica, Vătaf de Beleți

16

21

Iarcu, Dumitru, Tat, Lăudat

1676

Stan Vătaf,

Staico

Oprea, 1701

Dositheu,⁴⁾ 1763 Iun—64—65—66—67—
72—73—74—75—76—77—78—79—80—81
82—83—84—85—86—87—89—91—92—
93—94—95—97—1801—803—810—812.

Lofciu 1811, arhieru Iun., 1813.

*Filaret Apamias (Beldiman)*⁵⁾ 1813—
14—15—16—17—18—19—20—21—22—
24—25—27—30.

Iachint, 1830—31.

Ioanichie Evantias, 1864.

— —

Hrisovul lui Petru Voevod fiul lui Pe-
trașcu Voevod, prin care confirmă jupă-
niței Maria fiica lui Ionaș satul Voineștii
cu tot hotaru, pentru că acest sat Voi-
neștii a fost bătrână și dreaptă moșie de
cumpărătoare a Banului Neagoe Cămărașul
pe ai săi bani dela Marco Pârcălabul, drept
280 florini de aur și drept 11.000 de

4) Călugărit la 1751. În 1751 egumenul Dosotheiū
în jalba către Mitropolit, numește ca predecesor
al său pe Manasie.—A. S. Cod. XIII, fila 135 verso.

5) Actul său de numire poartă data 1 Aprilie,
1813. În corespondențe, Filaret Apamias se numește
„Vlădică și Archiepiscop“. În 1830 îl găsim ca
protos la m-rea Slatina.—Ureche, *Ist. Rom.* X, 65
și *Biblioteca Română* din Arad, IV, pag. 62. Pro-
fesoru Șapcaliu posedă un m-ss original a lui Fi-
laret Apamias.

Notă. — Sigilu m-rei cu inscripțiune slavonă :
„Siia peciate hrami vera Monastiru Dolgopolskia
7146. Sub Duca Vodă sigilu, pierzându-se s'a făcut
altu. A. S. VI XXIII, d. 25.

aspri; iar după aceea a avut pâră jupanîța Maria fiica lui Ionaș înaintea Domnii Mele pentru satul Voinești, cu jupanîța Rada, fiica lui Stepan Portarul; și așa pâră cum că s'a cumpărat acest sat Voineștii pe zestrea ei, de tat-său Stepan Portarul. Dar întru aceasta, Domnia Mea am căutat și am judecat pe dreptate și după lege cu toți cinstiții dregătorii Domnii Mele. Și am dat însuși Domnia Mea jupanîței Rada lege 12 boeri ca să jure cu dâșii, cum că este acest sat Voinești de cumpărătoare, pe zestrea ei; însă ea întru aceasta, nici cum n'a putut jura așa; ci a rămas jupanîța Rada și bărbatul ei Stanciul de lege dinaintea Domnii Mele, cum că mai mult amestec să nu aibă cu satul Voineștii, până în veci. Drept aceea am dat Domnia Mea jupanîței Maria ca să i fie ei moșie ohabnică, ei și fiilor ei, nepoților, strănepoților și de nimeni neclătită, după porunca Domniei Mele.

Sej i svedtel postavih Gsdvomi: jupan Danciul marele Dvornic, și jupan Miroslav mare Logofăt, i Teodosie Spat., și Ianachi Vist., și Gheorghe Stol, și Balea Comis, și Dumitru Peh., și jupan Staico marele Post., Is. Miroslav mare Logofăt; i az Șerban Log. slovopoložitel vă nastolgrad Trăgoviște, luna Apr. 28 din văleat 7192 (1584) ¹⁾.

M. d. r. (L. S.)

) Arch. St. C.-lung XXVIII 2. Slavon.

Cartea lui Gavriil Movilă Vod., către jupâneasa Stana cu sorsa jupâneasa Neacşa ca să fie volnice a ţinea partea lor din sat din Voineşti, (a treia parte) de preste tot hotarul şi cu rumânii câţi au fost ai lor mai dinainte vreme. Pentru că acest sat, partea acestor jupănese, fost-au vindut tot cinstitului deregătoriului D. M. jupânului Enache velichii Ban Cralevschii încă în zilele Radului Vodă, feciorul Mihnei Vodă; iar apoi alalţi megiaşi, Pârvul de Gémenéle şi Stanciul Cotescul ei au fost întors tocmeala, ce au făcut cu jupânul Enache vel Ban, de 'i-au dat banii îndărăt toţi câţi au dat, însă Pârvul fost-au dat toţi banii, câţi 'i-au fost dat lu jupănu lui Enache vel Ban; iar Stanciul Cotescu, tatăl jupănesei Stanei şi al Neacşei, el iar au dat banii toţi, câţi 'i-au dat lui jupânul Enache vel Ban; iar apoi Pârvul el au zis că au dat şi barii ce au fost luat Stanciul dela dînsul, deci au fost luat moşia acestor jupănese de o au ţinut fără de cale.

Iar când au fost acum venit-au aceste jupănese, Stana şi cu Neacşa, naintea Domnii Méle de se au plânsu: cum le-au împresurat moşia fără de cale; şi au mărturisit naintea Domnii Méle şi cinstitul deregătoriului D. M. jupan Enache vel Ban Cralevschii, cum 'i-au fost dat Stanciul toţi banii dela el, câţi 'i-au fost dat, nu'i au dat Pârvul, ce le-au împresurat ocina fără

de cale. Derept aceia D. M. am dat acestor jupânese Stanei și Neacșei, să fie volnice să și ție mosia lor den Voinești, și de nimenea băntuială să nu aibă, i naco da nest po reci Gsdvmi, is sam reci Gsdvmi. Pis meșita Iun. 2 din leat 7126.

(Sig. deter.)

M. d. r.

Hrisovul lui Gavriil Movilă Voevod Domnul Țării Românești, către jupanita Stana cu soru-sa Neacșa și cu copii lor câți Dumnezeu le va dăru, ca să le fie lor moșie în satul Voinești lângă Câmpulung, (a treia parte) din câmp, din pădure, din apă și din munți și cu rumâni, de preste tot hotarul, pentru că a fost a lor bătrână și dreaptă moșie de moșie de strămoșie din zilele altor Domni din vechime. Iar când a fost în zilele Radului Voevod fiul Mihnei Voevod iar Stanciul Cotescul, tatăl jupânesei Stana și Neacșei, au fost vîndut această parte de moșie care e sus zisă, prea cinstului deregătoriul D. M. jupan Enache marele Ban al Craiovei; apoi când a fost la urmă Părvul din Gemenile și Stanciu Cotescul, ei n'au vroit să se țină de tocmeală care a fost făcut cu jupân Enache marele Ban al Craiovei, ci au întors toți banii înapoi; și Părvul câți au luat dela jupan Enache marele Ban și Stanciul Cotescul tatăl jupâ-

nesei Stanca și Neacșei; iar la urmă Pârvul el zise că a dat și banii, partea Stanciului, tatăl Stanci și Neacșei, dela el; apoi Pârvul a fost cotropit și partea lor de moșie pentru acești bani. Iar când a fost în zilele D. M. jupanita Stana și cu soru-sa Neacșa ele au avut pâră înaintea D. M. cu jupanita Maria soția Pârvului din Gemenele, și așa pâră jupanita Maria înaintea D. M. cum că a dat dâșii banii tatălui lor Stanciului pe această moșie mai sus scrisă; dar într'aceasta D. M. am căutat pe dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregătorii D. M., și a mărturisit și dregătoriul D. M. jupan Enache marele Ban înaintea D. N., cum că a primit banii dela Stanciul tatăl Stanei și al Neacșei, pe partea lor de moșie, și nu'i au luat dela Pârvul și dela jupanita lui Maria după cum pârăse ei. Apoi au rămas jupanita Maria de lege și de judecată dinaintea D. M., ca mai mult amestec să nu aibă cu partea jupanitei Stana și Neacșa. Drept aceia am dat și D. M. jupanitei Stana și Neacșa ca să le fie lor această moșie care e mai sus scrisă ohabnică fiilor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclătită după porunca D. M.

Iată și mărturii am pus D. M. jupan Enache marele Ban al Craiovei, și jupan Ivașco marele Dvornic, și jupan Papa marele Logfet, și Fiera vel Vist., și Miho vel Spat., și Mihalache vel Stol., și Buzinca

vel Comis, și Vladul vel Peh., și jupan
vel Post., și Is : Papa vel Log., pis Stancul
vă stolg Trăgoviiște Iuniū 23 din leat 7128 ¹⁾

M. d. r.

(L. S.)

• Cartea iui Antonie Vod., Domnul Țărei
Românești către egumenul m-rei ot Dol-
gopol și către județul cu 12 pârgari dela
Câmpulung, prin care arată că înțelegând
jalba ce au pentru rîndul turcilor cum că
vin acum la zbor acolo și fac silă de strică
obiceiul de prind alte prăvălii ale neguță-
torilor de țară și ale altora striini, și ale
altor răfeturi, nu se pun la locul pre unde
au fost și mai înainte, ce umblă într'ales.
Și apoi și chiria de prăvălii o opresc, de
nu dau precum dau și alți neguțători și
alte răfeturi. Și strică mila sfintei mănăs-
tiri, și alții cari au datorii în oraș nu și
caută ou judecată dreaptă și să i ducă să i
închiză judecătorii de acolo de loc; ci i
închid ei fără nici o judecată și i bat și i
căznesc cum le iaste voia lor, și au săracii
multă nevoe și nedreptate de către dănsii.
De care lucru, țara acésta iaste a împăra-
tului, și D. M. sânt ispravnicul împăratului,
sa să nu o calce nimeni fără lucru și fără
judecată. Drept aceia D. M. am trimis pre
beșlêga al D. M. acolo ca să nu umble
Turcii în voia lor, ci să se așeze pre la

¹⁾ Orig. Câmp., XXVIII, 5 Slavon.

răfetul lor, pre unde au fost și mai înainte ; iar să n'aibă voe a prinde ei prăvăliile altor neguțatori și ale altor rafeturi, și să aibă a'și dară chiria prăvăliilor pe deplin, cum dau și alți neguțatori. Și cei ce vor avea datorii la oroșani să n'aibă ei voe a'i închide, ei întâi să se judece de față la judecători acolo, apoi după judecată îi vor închide judecătorii. Deci să fiți cu toții lângă beșlega, ca să dați răspuns cine dă ce jalbă vor avea, să le știe da beșleaga răspunsul, și să aibă toți săracii dreptate. Și să aveți a îngrijî pe beșleaga de bucate cum trebuiaște, și după aceea să'l socotiți și cu ceva să'i dați pentru treapădul lui. Că așa iaste porunca D. M

(L. S.) 7178 Iul. 8.

(ss) *Antonie Voevod.*

JUDEȚI

Neacșul, 1521.

Stoica Hurduzău, 1542.

Stoica Hurduzău, 1543.

Stoica Hurduzău, 1544.

Stoica Hurduzău, 1545.

Staico, 1627.

Stan, 1632.

Stan, 1636.

Gherghe, 1637.

Stan, 1639 Ian.

Gherghe, 1639 Ag.

Staico, 1639.

Staico, 1642.

Gherghina, ante 1642.

Gheorghie, 1643.

Staico, 1644 Iun.

*Stan*¹⁾, 1644.

Dona, 1645.

Dona, 1646 Ian.

¹⁾ Într'un zapis Câmpulungén din August 1644 (A. S. Cl. III n. 13), sunt menționați textual martori: „Gheorghe județ, Staico ej biv sud, *Stan ej est sud*...“; iar în subscriere: Gheorghe biv sud (d), Stan biv sud (S).

Întreb care e titularul și de ce în subscriere nu semnează și cel de al treilea județ? nu cumva s'a întâmplat un lapsus calami, sau s'a făcut dintr'un uz tradițional cunoscut în asemenea împrejurări această eliminare?

Lăsând la o parte prea multa discuțiune care une ori nu numai că nu folosește ci aduce și vătămare, *Stan* îndeplinea funcțiunea de județ, pe când ceilalți figuranți, Staico și Gherghe, erau numai simple ajutoare și purtau acest titlu onorific, fără să'l fi avut în realitate; acesta stă în concordanță cu Așezămintele vechi ale orașului și actul lor de alegere.

Totuși mai rămâne de limpezit un punct. Dacă *Stan* era titularu —ceia ce nu încape îndoială— pentru ce subserie în urma lui Gherghe și pentru ce își zice *biv* fost, alt-fel cum necesităză realitatea aparentă în care această instituțiune s'a format și despre care posedăm multe mărturii sigure.

La strămoșii noștri de acum câte-va sute de ani

Staico, 1646 Ag.
Gherghe, 1646 Ian.
Stan, 1650.
Staico, 1651.
Stan, 1653.
Staico biv, 1654 Mai.
Gherghina, 1654 S.
Staico, 1654 S.
Staico biv, 1656.
Andrea, 1658.
Andrea, 1659.
Andrea, 1660.
Cârstea, 1665.
Andrea, 1667.
Stanciul, 1668.

din vremea când începe să ia ființă organizațiunea municipală, obiceiul tradițional plămădit în decursul vécurilor a devenit lege și așezământ; cel mai bătrân avea tot-d'auna precădere în afacerile și controversesele comunităței, de și, pôte, nu mai era de mult în exercițiul funcțiunei, ci din considerațiuni de respect i se conferia locul de onóre înaintea ori cărui altuia, ca în cazul arătat, unde *Stan* nu putea să aibă de cât un rol secundar față de *Gherghe*, prin chiar constatarca acestei stări erarhice, care a perdut mult din puterea ei morală.

După o anumită listă întocmită pe baza isvórelor. ne convigem că și unu și altu fură în situațiuni analoge îndeplinind funcțiunea de județ în mai multe rânduri consecutive, ceia ce ar urma iarăși ca tot vârsta să fi avut precădere și deci cel mai bătrân să aibă întâetate (ca persónă morală), pe când titularu era investit cu puterea materială, executivă.

Pană, 1671.
Andrea, 1672.
Pană, 1673.
Badea biv, 1674.
Andrea, 1674 Il.
Andrea, 1675.
Badea biv, 1676 Ap.
Andrea, 1676, 1677
Pană biv, 1683.
Andrea ¹⁾ 1681.
Pană biv, 1683.
Gherghina, 1684.
Gană biv, 1685 F.
Pană, 1685 Mr.
Pană biv. 1686.
Pană biv, ²⁾ 1687.
Manole 1691 (7200),
Cârstea, 1695.
Radu, ante 1699.
Stanciul (Bujor) 1699.

¹⁾ Andream judicem Campilongensem virum Catholicum, qui multis principibus in suo officio fideliter inservivit, et quia quotannis mutatur iudex a populo Campilongi, fuit ille iterum confirmatus“

Historica Relatio de statu Valachiae 1679-1688, în *Magasinu Istorie* V, pg. 37.

²⁾ La a. 1688 Pană nu mai era în viață. Căci în acelaș an văduva Aspra cu fii, închină m-rei Cămpulung o delniță în Stoenesci „că făcându-se tată-mieu (Partenie monah) călugăr într'aciastă sf. m-re și templându-i-se sfârșitu m'am rugat de părinți de l'au îngropat la sf. m-re“. A. S. Cl. II 6.

Manole, 1702 II.
Neagoe, 1702 S.
Manole biv, 1704.
Bratul, 1707.
Manta, 1711.
Lațcu, 1713 Ian.
Bratul 1713 II.
Iorga, 1728.
Cârstea, 1730.
Ivan, ante 1732.
Constantin, ante 1732.
Iorga, 1732.
Pătru Sasu, ante 1734.
Pană Focan, ante 1734.
Iorga, 1734.
Iorga, 1735 F.
Constantin, 1735 II.
Iorga, 1736 Mai.
Constantin 1736.
Iorga, 1737.
Ioniță, 1740 S.
Constantin biv, 1740.
Iorga, 1742 O.
Constantin, 1742 Iun.
Constantin, 1743.
Pană 1744.
Iorga, 1745 Mai.
Costantin, 1745 S.
Savu, ante. 1746.
Costantin, 1746.
Ivan, 1749.
Stoica, ante 1749.

Costantin, 1749 Ian.
Iorga Clucer, 1749 Ag.
Costantin, 1752.
Bunea, 1753.
Ghinea, ante. 1754.
Costantin, 1754.
*Iorga*¹⁾, (1755—56).
Costantin biv, 1757 Ag.
Ivan biv, 1757 S.
Ghinea biv, 1759 Mr.
Costantin biv, 1759 Mai.
Costea, 1775.
Neculae biv, 1781.
Sterie sin Neculae Județu, cu carte
Domnească 1785 Ag.
Nicolae, 1785 Mr.

1) Era fiu lui Stanciu Bujor, fost județ de Cămpulung. Acesta se constată: a) dintr'un vechi pomelnic aflat în posesiunea mea, b) din epitaf descoperit la una din așa zisele biserici părăsite ale Cămpulungului Pomelnicu începe: „*Pomelnicul Dumnélui jupan Iorga Clucer. Vii: Safta, Iorga, i sinove ego (și fii lui), Gligorie, Maria, Andriana, Păuna, Stanca, Ión, Costandin; morții: Stanciul, Sora, Ilinca*“, etc. Iar pisanția sa epitafu are cuprinderea: „La April 8 zile lét 7217 (1709 când au venit Nicolae Vodă cu a doua domnie în Țara Românească pristăvitu-s'au robu lui Dumnezeu Stanciu Bujor, fiind județ și după dănsul, a șasea zi lui, au răposat și fămeia lui Sora și ale amândoror ósele supt această piatră (s'au îngropat), de Iorga feciorul lor, la anu 7261; s'au scris deplin în jos și jupănésa, ce au ținut-(o) Dumnélui Iorga biv vel Clucer, ce scrie mai sus, Ilinca. Scrie anume: Ilinca, Costantin, Nécșa, Costantin“.

Iorga ²⁾ 1786, 1796.

Sterie, 1786.

Sterie sin *Neculae* cu carte *Gospod* 1791.

Sterie, 1792.

Neculae sin *Neculae* *Piteșteanu*, 1793.

Sterie, 1794.

Statie ante 1795.

Gheorghe Bozianul biv, 1795.

Costandin, 1797.

Gherghe Buzoianu biv, 1800, 1803, 1817.

Neculae, 1801, 1803, 1806.

Gheorghe Piteșteanu 1806, 1814.

Gheorghiu Postelnicul, 1810.

Gheorghiu Postelnicu, 1812.

Gheorghe proin, 1813.

Apostolache Racovicenu, 1817.

Ioniță Cojocar, 1819.

Dimitrie Aricescu, *Serdar* 1822—1828.

Nicolae Ștefănescu, *treti Logofăt* 1829.

Dimitrie Chilișoiu, 1830.

Ion Săulescu, 1831.

EPISTAȚI ³⁾

Postelnicu Bănică Urianu, 1786, 1792.

Gheorghe Rucăreanu, biv 3-lea *Logofăt* 1787.

²⁾ Deces în a. 1812. Dec. 20. Vezi însemnarea din *Cazania de Râmnic* ce se află la M-reă C-lung.

³⁾ Despre atribuțiunea *Epistaților* vezi *Istoria Românilor* de *Ureche*, VIII, p. 600; IX, pag. 299.

Nicolae Rucăreanu, biv 3-lea Logofăt,
1803.

Spirea Cazotul, 1803.

Cligore sin Cluceru Apostol, 1812 Mr.
Scarlat, 1812 Mai.

Guliano și Hristache Grecianu după 1821
Dumitrache Urianu, 1823.

— — —

... milă cu Domnia mea de ne-aŭ dăruit și
cu al doilea rând de Domnia Țărei Româ-
nești, întărit-am Domnia Mea împreună cu
tot Divanul Domniei mele, cum că nu se
cade călugărilor a fi ei judecători și a
umbla ei după lucrurile mirenești; ci ei nu
vor să fie purtători de grije a sfintei mănă-
stiri: a păzi bisearica și a ruga pre Dum-
nezeu iar nu judecățile și lucrul mirenesc
să n'aibă ei nimic amestecătură; deci Domnia
mea iată că am pus pârcaľab și judecă-
toriŭ pre sluga Domnii mele, cari scrie mai
sus, să fie purtător de grije de toate și ce
s'ar strânge, veri den judecăți, den gloabe,
den cămănărie, și dentr'alalte den toate,
după cum scrie hrisovul lui Matei Voevod,
să și ia zeciuială den 10 bani un ban, iar
alalte să dea cu seamă la sfântă mănăstire
pre lună, pentru că acest lucru așa am
tocmit, Domnia mea, să fie stătătoriŭ și
neclătít în veac, drept aceia și tu județ
cu 12 pângari și voo tuturor oroșanilor dacă
veți vedea această carte a Domnii mele, iar voi

toți să aveți a asculta de sluga Domniei mele, pârcălabul, care scrie mai sus, de toate de ce vă va da, de ce vor fi trebile și poruncile Domnii mele, iar carele va face într'alt chip, afar' de porunca Domnii mele, mare scârbă va petrece de către Domnia mea; i naco da nest issam reci Gsdvmi. Iunie 4 7181 (1673) ¹⁾

ss. *Io Gheorghe Ghica Voevoda.*

Milostiiu Bojieiu Io Șerban Voevod i Gospodar zemle Vlahiskoe, davat Gsdvmi siiu povealenie Gsdvmi (l. a.) pârcălabii i cămănarii den orașul Domnii mele den Câmpulung, ca să fie volnici cu această carte a Domnii mele de să aibă a ținerea pârcălăbia și cămănăria de acolo, și să aibă a judeca și a lua cămănăria dela tot omul care ar ținea cărciumă și ar vinde vin, măcar ce om ar fi, aŭ oroșan, aŭ țeran, aŭ popă, aŭ slujitor, aŭ birnic, aŭ cine ar fi, dela toți să aibă a lua cămănăria și vama după obicei, și pre cari 'i-ar afla vînzînd cu oca mică nefiind direaptă, saŭ ar ascunde cămănăria, dela unii ca aceia să aibă a le facerea certare; și cari vor face târg pela casele lor și vor ascunde vama, dela unii ca aceia să aibă a le luare vama îndoit și a'le facerea cercetare fiește căruia după

¹⁾ Arch. St., Câmpulung I n, d 54,

vina lui, dupre cum iaste obiceiul mai din nainte vreme; așijderea să aibă a luarea vamă și din carul cu peștile, dela tot omul cine ar vinde în târg, măcar fie oroșan, aū țeran, aū ce om ar fi, dela toți să aibă a lua vamă: de car câte 5 oca de pește, precum iaste obiceiul încă mai dinainte vreme, iar pre cari 'ar prinde vênzând pește den afar' de târg și prén casele lor pre ascuns, aū orășan, ce om ar fi, pre unii ca aceia să aibă a le facerea certare și a'i globirea după vina lor. Drept aceia dar poruncesc dar Domnia mea și vouă tuturor slugilor Domniei mele veri cari cu ce slujbe veți fi umblători într'acea parte de loc să căutați dacă veți vedea această carte a Domnii mele iar voi toți, fiște-care, să aibă a'și păzi cine-ș slujba lui, iar în părcălăbie și în cămănărie nimeni să nu se amestece, că veri-cine s'ar ispitii a le face yre-un val, măcar veri de ce, unii ca aceia bine să știe că rea scârbă și mare certare vor petreace de către Domnia mea, că așa iaste porunca Domnii mele, i is saam rec Gsdvmi. Aug. 14 7196 (1688)¹⁾

PARCALĂBI

Nécșul „ot Dălgopoliu“, 1604.

Pană, 1627.

Pană, 1632.

¹⁾ Arch. St. Cămpulung I, d. 68.

Marcu }
Gherghe (1638-1651).

Pană, 1643.

Badea Vlădescu, 1649.

Oprea, 1650.

Badea Vlădescu, 1651.

Badea (fratele Părvului Pitar din Vlădești), 1653, 1654.

Stanciul, 1654.

Gherghe, 1665.

Oancea Lerescu, cu carte dom 1672, 1673.

Ion, 1681.

Ion, 1685.

Neacșul Vornicul ot Sud Mușcel i ot Sud Argeș, datam cartea noastră de judecată lui Stan al Rânjii Armașul și nepoților lui ot Dănești ot sud Mușcel. Pentru că aici înaintea noastră avut-aū judecată de față cu Mihai dela Rucăr, feciorul Aldii Calul și cu unchiu-său Răuță iar de acolo zicend că de multă vrēme are pără și gălcēvā cu ei pentru niște moșii din Dănești și Plă-săleasca, zicend Mihai și cu unchiu-său cum că Stan îi inpresoară toată partea lui dē moșie din Dănești, deci neputendū-se ei așeza între dānșii aū venit Mihai și cu unchiu-său Răuță cu luminată cartea Măriei sale Domnului nostru, Io Nicolae Voevod, întru carē ne poruncēște Măria sa să'i chie-mām pe toți de față să'i judecām și să'i a-șezām după cum va fi mai cu direptate și

noi, după porunca Măriei sale, am trimis de i-aŭ adus p  to i de fa   naintea noastră  i neav nd ei alte scrisori cu care să putem dovedi cine c t  parte de moșie are, s'aŭ aflat la feciorii lui Sc rlat den C mpulung o carte v che de 6 boiari hotarnici, făcută încă den zilele răposatului Gligorie Ghica Vodă, dela lét 7180 (1672), car  boiari a  fost hot r t mo ia Dăneştilor  i Pl s lesca, întru care carte al ge  i descopere f rte bine hotaru Dăneştilor  i Pl s lesca cine c t  parte de moșie va  inea, deci cetind noi cartea acelor 6 boiari  i v z nd că scrie pentru mo ia D nesca: din Apa Argi elului din Diul sca, spre apus p n  în v rful Copaciului, pe unde a  tras cu funea pe lângă v rf, funia 7 pol  i la mijloc 11,  i pe lângă r u funii 10  i un ciric, funea de st njeni 11; al tur nd  i partea Stoic i Calul, care o a  fost cumpărat dela Bratu sn  Mu at,  i un ciric dela Stoica Jum ra dela Tru ea, acia t  moșie toată să să facă în 3 p r i, dupe cum a  s cotit acei 6 boiari hotarnici, să  ie Gherghe Calul 2 p r i,  i feciorii lui Sc rlat den C mpulung cu fra ii lui a treia parte, iar den v rful Copaciului p n  în hotarul Poenarilor a  r mas nefunit , fiind pădure, ce  i acésta pădure iar a a să se  mp r t  iar ca  i cea de sus hot r t , după cum  ine  i c ia-lalt  moșie de c mp , iar den matca Argi elului spre r sarit p n  în hotarul B deanilor aleg nd-o, despre Chiefe ti  i B n-

dulești, au rămas Plăsăleasca pe jumătate pe sēma, (l. a.) iar cei-l'altă jumătate de Plăsălească să se facă iar în 3 părți: 5 părți să le ție Stan Rănjescul cu nepoții lui, iar a treia parte ce se chiamă Gruenească să aibă a o ține nepoții Țintii, pentru că o au fost cumpărat Țintea dela Stoica și dela Șerbu, feciorii lui Rătez, pentru care cunoscând și ei îndireptarea aciasta s'au așezat de a lor bună voe din naintea noastră, ca să stăpănescă fiește-carele duple cum scrie mai sus, și noi, dupe aciastă îndireptare și așezământ, am dat cartea noastră lui Stan al Rănjii Armașul și nepoților lui ca să stăpănească acēstă moșie dupe cum scrie mai sus, și de acum înainte să aibă bună pace de Mihai, feciorul Aldii Calul și de unchiu-sēu Răuță ot Rucăr, dându-se lui Mihai și unchiu-sēu Răuță iar carte de stăpânire asemenea ca și aciasta; deci de acum înainte mai multă gâlceavă și judecată între dinșii să nu mai aibă, că pentru toate câte au avut s'au așezat; Aciasta scriem Iul. 25 din, lt 7228 (1720)¹⁾.

(ss) *Neacșul Vornicul Piteșteanu*

Aici înaintea noastră au venit Macarie călugăru i Popa Radu i Popa Mihai ot Rucăr fiind față și sfinția sa părintele Archimandrit chir Nicodim, egumenul sfintei mănăs-

1) Originalul acestui act mi l'a dărut d. I. Macedonescu, Invățător în Rucăr.

tiri Câmpulungului, cerënd Macarie călugărul i numiții preoți dela părintele archimandrit o livadie după Bughia, ce o stăpânește sfânta mănăstire, (preoții) cu un zapis al unui Tudor Vlădeanul, care zapis s'aũ vëzut că iaste mincinos; pentrucă întâiũ la suma banilor iaste dres cu alt condeiũ, a doua, și la valeat iarăși cu alt condeiũ, și s'aũ vëzut că nici iscălitura nu iaste adeverată, mai vãrtos că nici la hotãrnicia ce aũ făcut Șerban Vlădeanul cu 12 boeri n'aũ zis, nici n'aũ pomenit nimic; aũ răspuns și sfinția sa părintele archimandrit cum că acea livade iaste dată mănăstirei danie de Șerban Vlădeanul feciorul lui Tudor Vlădeanul la moartea lui cu diată, care acea adiată adeverează și de alții că aũ avut moșii de zãlogire, iar pentru acești mai sus numiți nu zice nimic, care după cercetarea ce cu amãruntul s'aũ făcut, unde fiind față cucernicul între preoți Popa Ion prot. i Șerban biv vitori Pitar, i Constandin biv județ, s'aũ dovedit că zapisu iaste dres și mincinos și nici o treabă cu livadia nu aũ, ci rëu și fãr' de cale se scoală dë cer livadia, aũ rëmas acea livade iarăși supt stăpãnirea sfintei mănăstiri după cum și pãnã acum aũ stăpãnit-o, drept aceia am dat aceastã carte a noastrã de adeverință la mãna sfinții sale părintelui Archimandrit Nicodim și la sfânta mănăstire ca și de acum înainte sã stăpãnească acea livade

după cum au stăpănit-o și până acum; aceasta adevărim. Iunie 15 din, 1759¹⁾.

Grigorie Ipsilant Căminar.

Ispravniciei de Mușcel

Șerban Pârvu biv vel C. Vlădescu, 1695.

Șerban Comis Vlădescu, 1698, 1699.

Radu Golescu, Comis 1700 S.

Hrizea, Logofet 1706.

Hrizea, Logofet 1707.

Șerban biv vel Comis Vlădescu²⁾ 1710.

¹⁾ Archiva Statului, M. Cămpulung XXXI, d 31.

²⁾ De o cam dată mă mulțumesc a reproduce o parte din doc. ce cunosc și au legătură cu trecutul boerilor din Vlădești, îndeobște cunoscuți pentru rolul ce au jucat în istoria patriei.

a) *Mihai V.* către Tudoran Pitar ca să stăpânească $\frac{1}{2}$ vad de mără în Vlădești. Hrisov 1599, Ap. 21; AS. Mit B. XCVI, 7.

b) *Simeon Movilă*, către Tudoran Pitar, ca să stăpânească în Aninoasa partea Oancei și a frate-său Badea; apoi partea lui Ștefan ot Priiazda și a j-ței Maria. Pentru că aceste moșii au fost cumpărate de Nan din Berivoești cu frații lui, fără de știrea lui Tudoran Pitar și a fraților lui (fiind m. din funia lui). Iar când a fost în zilele lui Mihail V. Tudoran P. a pornit judecată la Divan pentru a-și revindeca moștenirea „dedinu”; la înfățișare însă a primit prestarea unui jurământ cu 12 boeri. Nan, văzând acesta, s'a împăcat cu Tudoran de bună voe; și ast-fel Tudoran intră în stăpânirea patrimonială. Hrisov 1601, Apr. 20; XCVI, 8.

c) *Radul V.* către Tudoran Pitar, ca să stăpânească m. Aninosa cu rumânii cari au fost puși zălog la Nécșul Pârcălab ot Dăgopoliu. La ziua

*Alexandru Șufariu din Vălsănesci, 1710**

Alexandru Șufariu, 1711.

Alexandru Șufariu, 1712.

*Alexandru Șufariu, 1713**

Alexandru Șufariu, 1714.

Alexandru Șufariu, 1716.

*Matei Mogoșescu, 1718**

fixată însă, neputând răspunde banii, rumânii rămân pe sîma Nécșului Părcălab, dela care îi rescumpără Tudoran. Hrisov 1604. Mai 9; XCVI, 10.

d) *Radul V.*, către Tudoran Pitar ca să stăpânească m. Vlădești ce au fost cumpărată dela Bănuț. Hrisov 1604, Mai 17; XCVI, 13.

*) Steluța arată că la acea dată erau ispravnici și de Argeș.

e) *Radul Vodă*, către Tudoran Pitar ca să stăpânească m. Găguești, ce a fost cumpărată dela presviterița Stanca ot Dlăgopoliu. Hrisov 1609, Ian. 25; XVI, 13.

f) *Radu V.*, către Tudoran Pitar ca să stăpânească întreg satul Vlădești, cari au fost văsih Knezi sās ocine i sās vecini. Hrisov 1612. Mai 27; XCVI, 15.

g) *Radul V.*, către Tudoran, Pitar ca să stăpânească tot satul Vlădești. Hrisov 1612, N. 2; XCVI, 16.

h) *Radu Vodă* către „boiarinul“ Tudoran Pitar, ca să stăpânească în Găguești delnița Radului chefei, cum și delnița „Vlașkoe“, numită a Săruleștilor, și un loc la valea Drocii. Martori: Mușat Post din Pietroșani, și Băjan din Bădești. Hrisov 1613, Apr. 16; XCVI, 14.

i) *Gavriil Movila*, către Tudoran Pitar ca să stăpânească în Aninosa cinci rumâni cu delnițe, foști ai lui Pavel Post, cumnat lui j. Gheorghe Dvornic. Restu doc. se referă la confirmațiuni din hrisov. precedent. Hrisov 1619. Iunie 16; XCVI, 17.

Alexandru Șufariu, 1720. Iun.

*Neacșul, Vornic 1720 II**

Pană Căpitan Conțescu, 1729.

Pană, Sluger 1730.

*Ianache, biv vel Serdar 1731—32 (7240)**

Ianache, biv 2-lea Postelnic 1732.

Ianache, Postelnic 1733.

j) *Radu V.*, către Tudoran vel Sluger ca să stăpânească niște țigani ce au fost cumpărați de la Dediul ot Dăgopol. Hrisov 1620, Oc. CCCXLVI--165, X11; n., 3.

k) *Radu V.*, către Tudoran Pitar ca să stăpânească în Găgăești partea lui Mușat. Hrisov 1623, F. 10; XCVI, 18.

l) *Matei Basarab* către Badea Peh și Pârvul Spătar, fii lui Tudoran Pitar din Vlădești, ca să stăpânească s. Vlădești. Vechii și foștii moșneni din Vlădești au proces sub Radu Mihnea și Matei Basarab pentru recăștigarea libertății lor pierdute. Hrisov 1638, Iul. 5; XCVI, 19.

m) *Radul Vodă*, către Tudoran Pitar, ca să stăpânească mș. Găgoești partea lui Mușat. Hrisov 1607, N. 11; XCVI, 12.

n) *Tudoran Sluger* cu fiu său Iane Peharnic. 1622, F. 12; CCCXLVI, 5.

o) Cartea boerilor tocmelnici luați de Badea Peharnic și de frate-său Pârvu Spătar și de cumnata lor Chera, soția lui Iane Peharnic și de fiu-său Tudoran, ca să adevereze și să împartă: rumâni, țigani, haine, scule ce va fi rămas de la tatăl lor Tudoran Sluger, 1642, Ian. 10; CCCXVI, 14.

Moșiile destinate a se împărți între fii lui Tudoran Sluger; Coteștii, Răugenii, Aninoasa, Gogăiaștii, Vlădeștii, Găurenii, Izvoranii, Cărtucleșii (?), Borcănesa, Petroșanii, Bucșanii, Hulubești.

Constantin Comis, fiul lui Costandin Paharnic, nepot lui Radu biv vel Aimaș, pomenește: că mă-

Preda Căpitan Drugănescu, Vornic 1734.

Preda Drugănescu, Vornic 1735.

Preda Drugănescu, Vornic³⁾ 1736.

Iordache, Comis, 1737.

Savva, Căpitan, 1739 Iun.

Nona, 1739 Iul.

Șerban Grecianu, 1739 S.

Iordache Canela, biv vt Armaș } 1740.
Savva, Căpitan

Iordache Canela, biv vt Armaș } 1741.
Savva, Căpitan

Matei Ruset, biv vel Sluger 1741 Ag.

Matei Ruset, 1742 Apr.

Costantin Brezoianu, biv vel Armaș 1742

năstirea Aninoasa „care o au făcut taica socrumieș Tudoran biv vel Clucer, ce se chema pe nume călugăresc Theodosie monah“, 1695, Aug. 2; CCCXLVI, n., n. 83.

³⁾ Din însemnarea scrisă pe foile unei Biblii se constată că Drugănescu viitoru ispravnic, trăise cu totul depărtat prin țări streine și că împreună cu tatăl său, luă parte la bătălia de la Stănilești (1711), fiind în vârstă de ani. 16.

„An. 1725 Fev. 14. Cu ajutorul lui Dumnezeu s'au târnosit biserica de piatră din Drugănești care s'au făcut cu cheltuiala Dumnélui Gavriil Drugănescul vel Vornic za Târgoviște... Fost-au osărduitor târnoselii..., jupan Preda Drugănescul, fiul dumnélui Gavriil Drugănescul care (Preda) de ani 16 au fost (când s'au) înstreinat din pământul moștenirii lui și în anul de la mântuirea lumii 1724, Noem. 22 în zi Marți au venit în casa părintelui său în București...“. Pe lângă această notiță publicată de d-l Ștefan Grecianu ca adnotațiune la *Cronica străbunului său*: „Viața lui Costandin

- Costandin Brezoianu, biv vel Armaș* 1743.
Costantin Brezoianu, biv vel Armaș 1744.
Pârvu Izvoranu, vel Medelnicer 1744. N.
Costantin Bruse, 1745.
Costantin Brusine, 1746.
Costantin Bruse, 1747.
Iane, biv vel Pitar (Giurgiu) 1748.
Iane, biv vel Pitar 1749.
Iane, biv vel Pitar 1750.
Iane, biv vel Pitar 1751.
Iane, biv vel Pitar {
Nicolache, biv vel Ciohodar, 1752.
Gheorghe Serezli, biv vel Pitar {
Iamandi, Vornic 1753.
Iordachi, biv vel Stolnic 1754. Iun.
Grigorașcu Vatație, biv vel Stolnic 1754.
Costache Evanghelino, Postelnic (1755).
Antioh Caragea, biv vel Paharnic 1756.
Antioh Caragea, biv vel Paharnic 1757.
Antioh Caragea, biv vel Paharnic (1758).
Ianache, biv vel Șetrar 1758 D.
Ianache, vel Serdar, {
Anastasio, biv Vătaf za copii { 1759 Mr.
Grigore Ipsilant (?), Căminar 1759 Iun.
Teodorache, biv vel Comis {
Ianache, biv vel Armaș 1760.
Teodorache, biv vel Comis {
Ianache, biv vel Armaș 1761.

Vodă Brâncovenă (București, 1906), pag. 202 nota,
 cărțile ritualnice ale satului Drugănescii de Ifov
 păstrează, unele și iscălitura fostului Ispravnic de
 Câmpulung Pădă Drugănescu.

- Anastasio, Clucer* 1763.
Dimitrie Roset, biv vel Paharnic 1764
Dimitrie Roset, biv vel Paharnic 1765.
Dumitrache Brezoianu 1774.
Constantin Năvărcescu, Serd. } 1775.
Scarlat Hiotu, Pitar }
Constantin Văcărescu, biv vel Stol. } 1775
Scarlat Hiotu, biv vel Pitar }
Istratie Izvoranu biv 3-lea Logofăt } 1777
Dumitrache Papasoglu. }
Costantin, biv vel Clucer za Arie 1777 S.
Anastasio, biv vel Paharnic, 1782 Ian.
Zaharia, Căminar, 1783 Ap.
Dumitrache Perdicaru, Pitar, 1783 Ap.
 —Ag.
Costache Vătafu Judecător 1783 Ap. S.
Anastasio, biv vel Pah. 1783 Ag. 1784 Ian.
Dumitrache Perdicaru, biv vel Pitar
 1783 Ag.—S.
Costache Racoviță, Comis 1783 S. 1784-Ian.
Nicolae Leurdeniu, biv vel Clucer de
Arie 1784.
Alecu Cocorăscu, 1784 Ian.—Ag.
Ruset, biv vt Spătar 1784 Ian.
Radu Filipescu, Medelnicer } 1784 II —
Alecu Cocorăscu, Clucer } 1785 Ian.
Dumitrache Papazoglu, Serdar 1784
 Ag—1785 Mai.
Scarlat Varipati, Slugar } 1785 Ian.
Papazoglu, Slugar }
Neculae Murde, biv vel Clucer za Arie
 1785 F.

Cheani, Portar } 1785 Mai—N.
 Scarlat Varipati, Slugar } 1785 Mai—O.
 Mincul Şetrar Fălcoianu } 1785 O.—1786
 Cheani } Mai
 Dumitrache Schiliţ, biv vel pitar 1785
 N.—1786 Mai.

Costa, Portar }
 Disculsu (?) } 1786 Ian.

Dimitrie Papazoglu, Serdar }
 Mincu Fălcoianu, Şetrar } 1786 M.—O

Toma Călinescu, biv vel Pitar }
 Mincu Fălcoianu, Şetrar } 1786 O

Mihail Fălcoianu, Şetrar 1787.

Dumitru Papazoglu }
 Mincu Fălcoianu, Şetrar } 1788.

Scarlat Drugănescu, Clucer 1791 S.—
 1791 O.

Dumitrache Papazoglu, biv vel Serdar
 1791 S.—N.

Nicolae Lipănescu biv 3-lea Logofăt,
 Judecător 1791 D.—1792 D.

Costache Cheani, biv vel Portar 1791 N.

Scarlat Drugănescu, Stolnic }
 Constantin Galiarh } 1792 O.

Dumitrache Brezoianu, Serdar 1792 O.

Barbu Pădenu, biv Ceuş Argiesc }
 Ianache Găescu, Şetrar } 1792 D.

Manu, Armaş 1793.

Scarlat Drugănescu }
 Scarlat Roset } 1794 Ag.

Dumitrache Brezoianu Serdar }
 Mihache C. } 1795

- Scarlat Fălcoianu* } 1795 O.
Mihalache C. }
Dumitrache, Stolnic } 1797.
Ion, Pitar }
Gheorghe Mavrodolu 1797 D.
Ion C. } 1800.
Stefan P. }
Iordache Cantacuzino } 1801
Panait Palcavnic, Jud. }
Costantin Iliat, biv vel Glucer de Arie
1803 Ian.
Iane }
Ianache, Glucer } 1803 Mai
Ionitã Stirbei }
Costantin Brãtianu } 1804.
Scarlat Roset } 1806 Iun.
Stefan P. }
Istratie Urianu 1807.
Constantin Golescu, Stolnic 1808 Ma.
—1809 Mai.
Iordache Mavrodoglu, 1808 F.—1809 Mai.
Nicolae Rucãreanu biv 3-lea Logofãt
Judecãtor—1808 S.
Constantin sin Medelniceru Sterian,
Judecãtor 1808 S.—1809 F.
Grigore Grecenu }
Costache Roset, Paharnic } 1809 Mai
Manolache biv vel Pitar, Judec. 1809 F.
Alexandru Roset }
Iacomî (Dorobanțu) } 1810 S.
Manolache Cordalescu, Serdar }
Gheorghe Drugãnescu } 1811 F.

Iordache Rasti, Căminar 1811 Mai —
1812 Mai.

Prohor, Găpitan 1811 Iul.

Din Golesecu, Stolnic }
Alecă Vilara, Medelnice } 1812

Costantin Greșulescu, biv vel Postelnic
1812 Mai.

Vasile Lăcustenu, biv vel Clucer }
Ion Mavrodoglu, Stolnic } 1813.

Serdaru Pavalache }
Serdaru Iancu Scordilie } 1814 Il.

Nicolae Gigărtu, Medelnice }
Pavalache, Serdar } 1814 Ag.

Grigorie Manu 1815.

Mihalache 1816 Iun.

Costantin, biv vel Serdar 1816 O.

Cluceru Nicolae Brătianu 1819 Ian. S.

Ion Mavrodoglu }
Ion Roset } 1820 Ap.

Ion Mavrodolu }
Nichita Paharnic } 1820 Ag.

Ilie, Judecător 1822.

Iacob Prijbenu, 1823.

Ion Perdicaru, 1824.

Manolache, S. }
Costandin Bălănescu } 1825 Iun.

Baldovin, 1826.

Baldovin }
Dumitrache Urianu } 1827 F.

Iancu Ralet, biv vel Clucer 1827 O.

Ion Mavrodolu, Căminar }
Ion Zefharu, Paharnic } 1828 O.

Ion Mavrodolu 1829 Ian.

Alecu Racoviță { 1829 Iul.

Dimitrie Fălcoianu { 1829 Il., 1830.

Alexandru Racoviță } 1830 Iun.

Dimitrie Fălcoianu }

M. Băbenu { 1831 Mr., Iun.

Ion Drugănescu }

Dumitrache Urianu, President 1831.

Constantin Vlădescu, Judecător 1832.

Dumitrache Aricescu, Judecător 1832.

—

Theodosie, Bojiei milostiei Archiepiscop i Mitropolit vso zemle Uggrroo Vlahiscoe denpreună cu iubitorii de Dumnezeu chir Serafim, Episcopul Râmnicului, i chir Grigorie, Episcop dela Buzeu; den mila lui Dumnezeu și den darul duhului sfânt a făcătoriului deplin Dumnezeu care ne-au dat nouă archiereilor ca unul după altul până acum, zicând: orice vom lega pre pământ să fie legate și în cer, și ori ce vom deslega pre pământ să fie deslegate și în ceri; pentru care lucru făcut-am această carte a smerenii noastre sfintei și Dumnezești Mănăstiri Câmpulungul, unde iaste hramul cistnoe Uspenie B-țe și tuturoră călugărilor câți vor fi locuitori într'aciastă sfântă mănăstire, ca să fie cartea noastră de întărire și de mărturie, pentru că după tocmeala bisericii răsăritului, după ce s'au adevărat lege sfântă, rădăcinându-se obicei în toată

lumea; deci fiește-care creștin deosebi blagocestivi, împărați, Domni, sfinți patriarși și mitropoliți și fiește-care den putearnicii lumii cari sânt creștini, dela mic până la mare, care den puterea și prilejul lui aũ rădicat case Dumnezești întru numele slavei sfinției sale, ca și într'aciastă săracă de țară a noastră rădicând bătrânul *Io Negrul Voevoda* casă Dumnezeiască, biserică Domnească de mir în oraș în Câmpulung, și fiind veche și stricată. Iar după ce aũ dăruit milostivul Dumnezeu pre răposatul *Io Matei Basarab Voevod* cu Domnia, a fi Domn și biruitor Țarei Românești, den voia lui Dumnezeu îndemnatu-său de aũ zidit această sfântă mănăstire den temelia ei, și o aũ zidit această sfântă mănăstire den temelia ei, și o aũ întărit ca și pre alte mănăstiri ce aũ mai făcut, pentru care viața lui se fericiază, iar după moarte se află întru pomenire la sfântul jertvenic; și bun obiceiũ aũ tocmit creștinul *Matei Basarab Voevoda* sfintei Mănăstiri Câmpulungul ca să nu se închine prentre alte părți striine altor mănăstiri să fie metoh, nici a intra întru dânsa *oameni striini greci* ca să o precupească, și tot într'acesta obiceiũ s'aũ aflat sfânta mănăstire până acum în zilele lui *Io Radul Voevoda Leon*. Deci adăogându-se dela oamenii striini greci multe și nesocotite rele obiceiure țarei și sfintelor mănăstiri, închinat-aũ și pre sfânta Mănăstire Câm-

pulungul la o mănăstire den țara grecească ce se chiamă (l. a.) ca să dea Mănăstirea Câmpulungul acei mănăstiri pre an câte talere 150, făcând acest obiciaiū fără de voia archiereilor și făr' de voia boiarilor țarei, și au făcut în silă și carte săbornicească a răposatului părintelui chir Ștefan Mitropolitul, și episcopilor, și a tuturor egumenilor, cari toți am iscălit fără de voia noastră, și încă mai vârtos răposatul Părintele Ștefan Mitropolitul, s'au mărturisit înaintea noastră a tuturor cum că iscălește de mare nevoe. Iar când fu, iar acum în zilele Radului Leon Voevoda neputend țara a'i obicni precupiile și vnzările țarei și ale sfintelor mănăstiri, *strânsu-s'au toată țara plângendu-se de multe obiciaiure réle*, ca să se calce și să se pue jos; deci și smerenia noastră denpreună cu iubitorii de Dumnezeu chir Serafim, Episcopul Râmnicului, și cu chir Gligorie Episcopul dela Buzeu, și cu prea cuvioșii archimandriți și cu toți egumenii de pre la toate sfintele mănăstiri, știind cum acest obiciaiū ce au făcut sfintii mănăstiri Câmpuluilung s'au făcut în silă nefiind cu voia noastră, nici cu voia boiarilor țarei, am tocmit cu tot săborul țarei și am călcat acel obiciaiū rău ce s'au fost făcut sfintii mănăstiri ce serie mai sus, și am așezat acele ce era pierdute și preocupite de striini ca să fie așezate precum au fost și mai denainte vrême, den cepătura

țarei, ca să fie sfintei Mănăstiri Câmpulungul pre tocmeala și obiciaiul ei, iar acești călugări din țara greciască să n'aibă nici o treabă cu această mănăstire ce scrie mai sus, iar să vor scoate acele cărți vreodată, cari sânt iscălite de noi să nu se bage lor nici într'o seamă, pentru că am iscălit de mare nevoe și de silă; drept aceia și smerenia noastră întărit-am cu mare blestem și groasnică afurisanie veri cari den Domni, aū den boiari, aū den archirei sér atinge a călca și a strica această tecmeală și carte a smerenii noastre acela să fie proklet de Vlădica Hs. și afurisit de 318 sfînți părinți, cari aū fost la săborul Nicheia, așijderea și de smerenia noastră; parte să aibă cu Iuda și cu afurisitul Aria la un loc, amin; iar carele ar înnoi și ar întări această carte a smerenii noastre pre tocmeala cum scrie mai sus, acela să fie blagoslovit de Vlădica Hs. și de acei 318 sti O-ți, așijderea și de smerenia noastră, aciasta-m scris și pentru credință am întărit cu iscăliturile și cu pețile noastre mai jos ca să se crează. Pis Ghen. 17 d., vleat 7177 (1669) ¹⁾

(L.S.)

(ss) *Vlădica Teodosie.*

(ss) *Serafim, Episcop Râbniciskii.*

(ss) *Grigorie, Episcop Buzevskii.*

¹⁾ Or. A. S. Cl. 45.

- (ss) *Petronie, eg. ot Tismana.*
 - (ss) *Theodor, eg. ot Cozia.*
 - (ss) *Eftemie, archimandrit ot Argeș.*
 - (ss) *Ioanichie egumen ot Căldărușani.*
 - (ss) *Varlam ermonah, ig. Glavaciiovskii.*
 - (ss) *Ionichie monah, igumen ot Sadova.*
 - (ss) *Dionisie. eg. ot Strihaia.*
 - (ss) *Erondinik, eg. ot Deal.*
 - (ss) *Ioanichia, archimandrit ot sti Pavel sti Goril*
-

Fiindecă eu din mica copilăria mea m'am aflat slujind în Moldova atât la sfintele Episcopii Hușul și Romanul cât și la sfânta Mitropolie ca unul ce am fost de patrie de acolo și de familie Beldiman iar acum din întâmplare viind aicea la Țara Românească întâiaș dată cu alte trebuințe și după zăbava ce am făcut, mi-aŭ plăcut locul și patrie cum și patrioții și așa prin sfătuirea Prea Osfinții sale Părintelui Mitropolitului a toată Ungro-Vlahie, Chirio Nectarie și a altor cinstiți patrioți, m'am făcut și eu de patrie acésta patriot, printr'a căroră ajutorință m'am învrednicit și la treapta archieriei și mi-am pus și metanie la sfânta Mănăstiré Câmpulungul din sud Mușcel, hram Adormirii Maicei Domnului, la care iarăși după alegerea părintelui Mitropolit, m'am învrednicit și igumen, precum mai pe larg cărțile de igumenie arată, deci prin această a mea scrisoare ce dau la sfânta Mitropolie mă leg ca să păzesc toate ctitoriceștile așezământuri ale

aceştii sfinte mănăstiri (ce sânt așezate prin domneștile hrisoave și patrierșeștile cărți cu groaznice și înfricoșate blestemuri, cari și eu insumi le-am văzut) întocmai ca un fiu adevărat al aceştii sfinte mănăstiri iar nu ca un vitrig, și până la resuflarea mea cea de pre urmă, să'mi petrec viața intru această sfântă m-re, unde să'mi rămăe și oasăle și mult puțin ce mi se va afla rămasuri până la cel mai mic, lucruri mișcătoare și nemișcătoare, câștigate cu drepte ostenelile mele, să mă clironomisească m-re ca pre un fiu al său după vechia orânduială, păzind căzuta datorie către patria mea aceasta cât și către sfânta Mitropolie, ca una ce ne iaste maică de obște a tuturor, afară însă pe driaptă clironomie părintească, pe cari după porunca ce mi se dă prin diata părinților mei de demult o am și dat-o la frați, drept aceia spre încredințare m'am iscălit însu-mi intru aciasta puindu-mi și pecetia mea fiind și alte vpochimene cinstite față, cari s'aũ iscălit marturi. 1813 Iulie. ¹⁾

(L.S.)

(m. p.) *Filaret Apamia, igumen Cămpulung, adevăresc.*

(m. p.) *Constandin Filipescu vel Vist.*

(m. p.) *Grigorie Filipescu Dvornic.*

(m. p.) *Gheorghe Filipescu Spatar.*

¹⁾ A. S. Mitr. B. CCCVI n, d, g.

Condicarii de județ

Radul 3-lea Logofet, 1786.

Constantin Logofătu Săndescu 1792-97

Ilie, al 3-lea Logofetu (Vlădăianu), 1808.

Enache Logofătu, 1811.

Ilie biv 3-lea Logofătu (Vlădăianu), 1816.

Hrisovul lui Alexandru Vodă, fiul Mircei Vodă, nepotul Mihnei Vodă, prin care întărește Vlaicului Logofăt, fiul Mihnei Părcălab stăpânirea peste moșia din Piscani și din Racovița toată partea unchiului său Vlaicu fost mare Logofăt, cu mori, cu vii și țigani; pentru că aceste moșii au fost de cumpărătoare ale unchiu-său încă din zilele răposatului Radul Vodă Călugărul. În urmă Vlaicul fost mare logofăt, unchiu Vlaicului celui mic, n'au avut nici băeți, nici fete, ci au luat pe nepotu-său Vlaicul fiul lui Mihnea Părcălabu fiu de suflet și și i a dat lui toate moșiile, și morile, și satele, și țiganii înaintea megiașilor și înaintea lui Radul Vodă Călugărul ca să i facă pomană. Iar când a fost în zilele Mircei Voevod, Vlaicul fiul Mihnei Părcălabu au avut pără cu Badea din Gănești Domnul apoi a dat Badei lege 12 boeri ca să jure cum că nu i-a dat Vlaicul Logofăt nepotului său aceste moșii, iar Badea nici cum n'au putut să jure; și au rămas de lege. Iar când a fost în zilele lui Pătrașco Vod.

iar a avut Vlaicul pâră cu Badea de două ori, luând lege peste lege...; și a rămas Badea de judecată. Iar când a fost în zilele lui Mircea Vod. în a doua domnie iarăși a avut judecată... Apoi când a fost în zilele lui Petru Vod. a dat lui Radul și lui Oancea, fiii lui Badea, lege 24 boeri ca să jure contra lui Vlaicul fiul Mihnei Pârc. că aș ținut în silă numitele moșii...; și a rămas iarăși de lege și de judecată. Pentru că, —zice hrisovul, Vlaicul fiul Mihnei Părcălabul a plătit multe datorii ale tatălui și unchiului său Vlaicul fost mare Logofăt în total aspri 187.252, și a mai plătit tot el datorii cu țigani 24.000 aspri...

Sej i svedtelie postavlécť Gsdvami jupan Ivașco vel Dvornic, i jupan Neagoe vel Logfet, i Stan Spat., i Mitrea Vist., i Bratul Com., i Badea Stol., i Gonțea Peh., i Stoica Post., Is. Neagoe velichi Logfet; pis Badea u grad București meșița Mai 5 din, văleato 7084 (1576).¹⁾

M. d. r. (L. S.)

Părcălabi de Poenari¹⁾

Gherghina, 1480 | 1, V. D.

Gherghina, 1482-1494 (A. S. VI. XVI. 2.)

Gherghina, „velichi Părcălab“ 1501, (A. S. N. XX, i; St N. D. I. 9 n).

¹⁾ Arch. Stat. Valca, VIII, 2. Slavon; pe pergament.

Gherghina, 1502 (St. N. D. I. 10 n).

Gherghina, 1503 (B. D. R).

Gherghina, 1507 (E. G. W.)

Danciul, „Părcălab Poenarscomu“ 1510
(A. R. XXXIX. 3)

Danciul, „velichi părcălab“ 1511 (A. S.
D. VI. 1).

Oancea, 1512 (In A. II. 87: Bs).

Stanciul, 1514 (A. S. L. 2).

Baldovin (Golescu), 1525, A. R. XXXIX,
332).

Oprea, 1526, (St. N. D. I. 44 n).

Barbul (Craiovescul, 1530 (A. S. T. II. 6)

Fărtat (Olănescu), 1530, (In A. I. 103).

Fărtat (Olănescu), 1531, (A. S. R. LXVII.
2; In A. I. 1).

Fărtat (Olănescu), 1532, (A. S. R. LXVII.
3; In A. I. 108).

Țigulea, 1534, (In A. II. 19: B).

Diicul } „părcălabi ai Po- } 1534 St N. D. I.
Stan } enăreștei cetăți“ } 4 nota

Drăghici „veliohi părcălab grad Poe-
narsko“, pus în fruntea Divanului D. 1535
(A. S. B. XXXIV. 1).

Fărtat (Olănescu), 1535, (A. S. R. LXVII. 5)

Vlaicu 1537, A. S. Cl. I. 2).

Fărtat (Olănescu), 1537, (A. S. R. LXVII. 6)

Borcea 1540 A. S. V.

Petrea, 1542 (In A. I. 66: R).

Părvu, 1545, In A. I. 101: R).

Vlaicu 1545, (A. S. Cl. IV. 5; Cl. VII. 1.

Mihnea 1546 A. S.

Mihnea, 1547, (A. R. XXXIX, 331).

Mihnea, 1548, (A. S. VI. X. 2).

Radul, 1550, (In A. II. 27 : B. 2).

Mihnea, 1552, (A. S. In.)

Mihnea, 1555, (A. R. XXXIX. 126).

Gândea ot Voevodesti (sub Mircea Vodă Ciobanul) A. S.

Boșca, 1569, (A. S. R. LXVII. 8).

Mocșa, 1574, (In A. I. 77 : Ar.)

Suica (Brătianu), 1576, A. R. XXXIII, 212).

Marco, 1584, (A. S. Cl. XXVII. 2).

Notă.—In Transalpina Thergovistum unicum insigne oppidum est, satis ingens, et caput provinciae, ac duae arces lapideae non tales, ut nominentur. (Bukorest... castellum prope Dombowissa, Joynar (Poenari prope Argias fl. Reliqua omnia pene ut in Moldavia. Nec alioqui licet apud eos, veterum atque adeo jam et Turcarum imperatorum decretis, fortalitia aut arces condere, neque civitates numitionibus et propugnaculis cingere, solam regni fortitudinem in militum numero ac robore ponentos. — Ant. Veranciu la Papiu, *Tesaur* III, pg. 178.

Despre Poenari se face mențiune în scrisoarea lui Iohannes Lwlay dată în castris penes Roznaw (feria tertia proxima post festum beati Bonifacii Papae) 1508 adresată municipalității Sibieni, în care scrisoară se spune că venind oratori din partea regelui la Mihnea, qui etiam jam castrum Poynar in manibus habet et ad Tergowysthya redūt. Bibl. Academia R.

Socol și tradițiunea Cămpulungeană

Prin April 1887, în petițiunea către Prefect, Petre Aninoșanu arată că „în grădina d. Ghiță Paul din Gura văii Rumâneștilor se află o cruce de piatră scrisă slavonește zisă Crucea lui Socol Cornățenu“ și că, prin Aug. 1889, ducându-se cu d. Gligore Tocilescu ca să i-o arăte spre marea lui mirare n'a găsit de cât pioa¹⁾ Inscripțiunea, care s'a publicat de Aricescu, *Istoria Cămpulungului*, I, 183, are copriinderea următoare:

„S'a făcut de părintele (șters) spre mântuirea mea..., și spre vecinica lui pomenire; în domnia,.. Matei Basarab... este părintele nostru, Dumnélui S..., cu porunca Domnăscă s'a tăiat în Cămpulung capul dumnélui... Socol, în luna lui Mai 31; și s'a înălțat această cruce în zilele Mitropolitului Grigorie: și au fost năstavnice... 7144 (1636)“. Cum vedem inscripțiunea termină prin o lacună, după cuvântul năstavnice, a lapicidului S'a făcut ore ou intențiune acesta?

Primul egumen a fost numit în 1638; această resultă atât din sigilu mănăstirei făcut în 7146, cât mai ales din hrisovu lui

¹⁾ „Note asupra faselor ce au dat naștere instalării Museului de anticități din Cămpulung. de unde a venit ideia, cine a secundat-o, cine a contribuit la realizare, adăugând notițe explicative la copia ce se așterne aci după petițiunea dată d-lui Prefect Mi-cescu la 14 Aprilie 1887“.

Mateiŭ Basarab în care se spune, că Melhisedec a luat conducerea noului sfânt lăcaş în 1638, adică cu doi ani mai târziu de inscripţiunea arătată. E adevărat că construcţiunea se începuse încă din Iuniu 1635; dar ţinând seamă de mărimea clădirii cum şi modu de execuţiune (ornamentica), ea a fost terminată tocmai peste patru ani. Cu dirigerea şi supravegherea fastuosului templu Matei Basarab ctitoru cel nou, a însărcinat pe cel mai vestit boer al timpului, pe Socol Clucer Cornăţenu¹⁾ care ca şi fiu său Ianache a căzut victimă în rescôla Seimenilor, la Septembrie 1653, la gazda sa în Târgovisce, pe când se găsea pe patul de zăcere.

Un studiu aprofundat al documentelor locale ar fi singura cale de a ne duce la rezultate positive. Această însărcinare în bună

¹⁾ La una din bisericile Târgoviscene se găseşte mormântu lui Socol gravat pe o lespede de piatră,— de şi cu inscripţiunea mai de tot ştersă,— alături de fiu său Ianache, mort ca şi tatăl la data cunoscută, şi de părinţi: Drăghici Vornicu din Cornăţeni, deces sub Radu Mihnea în 1616, şi j-ta Irina, decesă sub Gavriil Movilă în 1620. Comunicarea D. Virg. Drăghicenu.

Socol se dă nepot lui Socol Vornicu din timpul lui Pătraşcu Vodă. În 1592 el cumpără, de la vărul său Radu Postelnic, fecioru lui Cârştian Postelnicu, moşia Răzvadu de sus.—Grecianu, *Viaţa lui Brâncovănu*, pg. 329. Mai posedă cumpărături şi în: Gemenile şi Stoenesci-Muscel; iar fiu-său Ia-

parte a îndeplinit-o d-l Iorga în ale sale *Studii*, tom I și VII, unde, pe lângă documente din Archiva Băraților, sunt publicate și acte de la particulari. Concluziunea la care ajunge prin ajutoru acestor mărturii ale trecutului, este, că Socol Cluceru numai a presidat-o acea execuțiune, de care vorbește cu atâta spaimă inscripțiunea. Atâta era destul pentru ca calea ulterioarelor cercetări făcute în această privință să fie deschisă.

Sub Alexandru Iliăș (1616) un proces se surescită între două partide adverse: în această dispută Preda Postelnicu și Dômnă Florica caută să-și revendice dreptățile rămase de la socru-său Mihai Vod (Studina din mijloc, Studina din jos și Crușovu); pe când Marula, fiica naturală a lui Mihail

nache, în Poenari. Hașdeu, *Archiva Ist.* I, 15; 22. *Arch. St. Cl. XXI*, d. 3. Socol a fost și Paharnic, și în urmă Clucer. El dă sentințe judecătorești, orășenilor Câmpulungeni în 1637 și 1645. Iorga. *Studii* I, pg. 275. *Arch. S. Cl. XLXI*, 18; 19. În apropierea s. Gemenea, pe una din laturile Dâmboviței, se găsește o cruce, votivă, numită Crucea lui Socol, un bun estampaj după ea am văzut la D-nul Butculescu. Afară de Enache Socol mai avea și alți fii: pe Cârstea, mort în revolta Seimenilor din 1555, și pe Florescu. Hrisov din 1655, la d. Petru Popescu din Davidești. De la Socol se cunosc până acum patru scrisori către Brașoveni. Iorga, *Sucotelile Brașov.*, pg. 88; Sturdza, *Documente dela Wiesbaden*, în *Analele Academiei Române*.

Vodă, voia să acapareze pe sēma ei acele moșteniri. Hotărârea pronunțată a fost nefavorabilă și Marula cu soțul ei, *Socol Paharnicu*, „a rămas de lege și de judecată“.

Notă.— D-l Sturdza într'un studiu asupra numismaticei române apărut în limba germană, descrie ast-fel moneda lui Vladislav Basarab (1365-1374) : *Avers*— M LADIZLAI WAIWODE între două cercuri de perle; în mijloc un scut împărțit délungu în două, în care în drépta 4 grinzi transversale, în stânga un câmp gol. *Revers*— TRANS|ALPINI între două cercuri de perle, în mijloc un coif désupra vulturu spre drépta cu capul spre stânga.

Observ însă că moneda cum e reproducă în *Magnum Etimologicum*, tom III, Tab. A, și la d-l Tocilescu, *Manual de Istoria Românilor* (București 1900) presintă deosebiri de exemplarul meu; unele de ornamentațiune, altele de litere. Ast-fel cercul exterior de pe revers are numai pe alocurea perle, pe când cel interior o simplă linie în relief fără vr'o altă urmă; al doilea A din TRANS|ALPINI ocupă pozițiunea: TRANSA|LPINI; Z din LADIZLAI are forma Z a unui S întors, sau Z dificil. Acesta ar dovedi că avem a face cu un tip particular, cu o emisiune nouă și necunoscută. Moneda o posed de la d-l Mișu Pappasoglu, fiul cunoscutului Maior Pappasoglu din București. Am publicat această notiță fiindcă cum se știe Vladislav Basarab a acordat un privilegiu Brașovenilor în 1368, prin care să stipuléză pentru prima oră în diplome ca punct vamal. Câmpulungul.

DUMITRU I. BĂJAN.

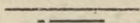
TABLA DE MATERII

	Pagina
<i>Prefața.</i>	
<i>Antonie Vodă acordă Școalei Domnesci din Câmpulung venitul vamei de la Rucăr. Hrisov, 1669, Mai 10.</i>	3—6
<i>Antonie Vodă confirmă privilegiul precedent. Hrisov, 1670 Mart. 28.</i>	6—9
<i>Alexandru Moruz Voevod, pentru școla înființată în Câmpulung de Dumitrașcu Roset. Carte Domnăscă în extract, 1796 Ianuar 19.</i>	9—10
<i>Dascălii Școalei Domnesci.</i>	10
<i>Matei Basarab Voevod întăresce lui Ilie fiul popei Șerban o delniță în Izvorani, cu formula sacramentală a înfrățirii. Hrisov, 1633 Iun. 23.</i>	10—11
<i>Cartea orășanilor Câmpulungeni pentru locul cumpărat împrejurul mănăstirei lui Negru-Vodă, 1639 Aug. 7.</i>	12—13
<i>Cartea lui Socol Clucer Cornățenu ispravnicu Domnesc pentru acelaș loc din prejurul mănăstirei și pentru zidul înconjurător, 1639 Aug. 7.</i>	13—14
<i>Cartea de donațiune a jupănesei Elina soția Parăi Peharnic 1641 Sept. 1.</i>	14—16
<i>Matei Basarab Voevod, pentru numirea primului egumen. Hrisov, 1650 Iul. 28.</i>	17
<i>Constantin Șerban Voevod întăresce mănăstirei Câmpulung, satul Groșanii. Hrisov 1654 Oct. 30.</i>	17—20

- Costantin Șerban Voevod, pentru acelaș sat Groșanii. Hrisov, 1654 Iul. 29.* 20—22
- Cartea a 24 boeri pentru satul Groșanii, 1654 Sept. 15.* 21—25
- Costantin Șerban Voevod pentru întemeierea mănăstirei Negru Vodă în Câmpulung. Hrisov. 1655 Oct. 22.* 25—28
- Costantin Șerban Voevod pentru plângerea egumenului Gligore de la Bărăție, 1657 Ianuar 11.* 28—29
- Duca Voevod pentru cămănăria orașului Câmpulung. Carte Domnăscă; 1674 Iul 8.* 29—30
- Radul Voevod pentru satele Bădeștii și Groșanii. Hrisov, 1665 Mart. 27.* 30—33
- Cartea Episcopului Grigore al Buzăului pentru închinăciunea schitului Golești, 1676 Oct. 14.* 33—36
- Ștefan Cantacuzină Voevod întăresce m-rei Câmpulung satul Bădeștii dăruit de Neculae Alexandru Voevod, feciorul răposatului Basarab Voevod, nepotul Radului Negru Voevod. Hrisov, 1715 Apr. 20.* 36—42
- Scrisoarea latină adresată părintelui Gabriel Gyurma din ordinul Franciscanilor în privința unei dughene din Câmpulung, 1840 Sept. 24.* 42—43
- Lista cronologică a Egumenilor Câmpulungeni 1638—1864.* 43—49
- Petru Voevod întăresce jupaniței Maria satul Voinesti-de-Muscel. Hrisov 1584 Apr. 28.* 45—90

- Gavriil Movilă Voevod întăresce jupaniței
Stana satul Voinescii. Carte Domnăscă,
1618 Iun. 2. 51—52
- Gavriil Movilă Voevod întăresce jupaniței
Stana satul Voinescii. Hrisov. 1620 Iun. 23. 52—54
- Antonie Voevod, pentru zborul lui Sf. Ilie
și pentru stricăciunile ce se pricinuesc
târgului de către neguțătorii turci. Carte
Domnăscă, 1670 Iul. 8. 54—55
- Lista cronologică a Judeșilor de Câmpu-
lung 1521—1831. 55—61
- Lista de Epistafii Câmpulungeni 1786—1822. 61—62
- Grigore Ghica Voevod pentru dijmele a-
cordate părcălabului de Câmpulung. Carte
Domnăscă în fragment, 1673 Iun. 4. 62—63.
- Serban Voevod pentru atribuțiunile părcă-
labilor de oraș. Carte Domnăscă, 1688
Aug. 14. 63—64
- Lista cronologică a Părcălabilor de Căm-
pulung, 1604—1685. 64—65
- Carte de judecată a Vornicului Nécșul,
ispravnic de Câmpulung. 1720 Iul. 25. 65—67
- Carte de judecată a Căminarului Grigore
Ipsilant (?), ispravnic de Câmpulung, 1759
Iun. 15. 67—69
- Lista cronologică a Ispravnicilor de Mușcel
1695—1831. 69—78.
- Cartea Mitropolitului Theodosie pentru în-
chinarea mănăstirei Câmpulung, 1669 Ia-
nuar 17. 78—82.
- Foia—adeverință a egumenului Câmpu-

	<u>Pagina</u>
<i>lungén, Filaret Apamia în cestiunea în-</i> <i>chinărei sale, 1813 Iul.</i>	82—83
<i>Condicarii de județ 1786—1816.</i>	84
<i>Alexandru Voevod întăresce lui Vlaicu</i> <i>Logofăt Piscanii și Racovița. Hrisov 1576</i> <i>Mai 5.</i>	84—85
<i>Lista cronologică de Părcălabii Cetăței</i> <i>Poenari. 1480—1584.</i>	85—87
<i>Socol și tradițiunea Câmpulungénă.</i>	88—91
<i>Notă despre moneda lui Vladislav.</i>	91

EPILOG

Sunt aproape 20 de ani de când coalele tipărite au fost lăsate uitărei, acum de curând însă D-l Vlădescu le-au găsit în depozitul tipografiei, scăpând astfel de flagelul trecutului războiu mondial, de care suferim pierderea manuscriptului original și parte din clișeele și facsimile, destinate la publicațiunea, ce pe atunci o pregătisem.

Completând, titlul, erata și prefața, le dăm după conceptele ce ni s'a păstrat.

A.

Rucăr, 1929.

E R A T A

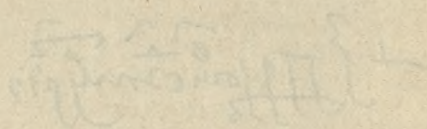
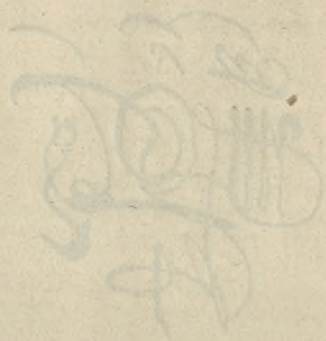
<u>Pag.</u>	<u>rândul</u>	<u>în loc de</u>	<u>citește</u>
6	20	„fără de graiure“	„fără de graiure“ ²⁾
49	5	„Lofciu 1811, archiereu lun.“	„Lofciu, archiereu 1811, lun.“
49	19	„În 1751“	„În 1785“
58	13	„Gana biv“	„Pană biv“
60	26	„La April 8 zile leat 7217 (1709)“	„La April 8 zile, leat 7227 (1719)“
74	26	„1785 Ian.“	„1784, lun.“
90	28	„revolta Seimenilor din 1555“	„revolta Seimenilor din 1655“

1)

2)

1) Iscălitura lui Mareș vel Ban Băjescu pe actul din 1669 (7177), Iulie 1; Arch. S., Cl. III n., 46.

2) Az Pană biv Sud, marturie. 1680 (7189), Dec. 1; Arch. S., Cl. LIV, 1.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1000 S. EAST ASIAN BLDG.
CHICAGO, ILL. 60607

3)

On'
 K: omle a na

4)

haxo
 Lău: K:

3) Cos[ta]n[di]n Br[e]z[oi]anu biv vel Armaș, mar[turie]. 1742 (7250), Apr. 6; Arch. S., Cl. III n., 84.

4) Ștefan Motreanu, Dascăl ot Căm[pulung]. 1745 (7254), Noem. 15; Arch. S., Cl. I n., 2.

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or name, appearing in the upper portion of the page.

Handwritten text in a cursive script, appearing in the middle portion of the page.

Handwritten text in a cursive script, appearing in the lower portion of the page.